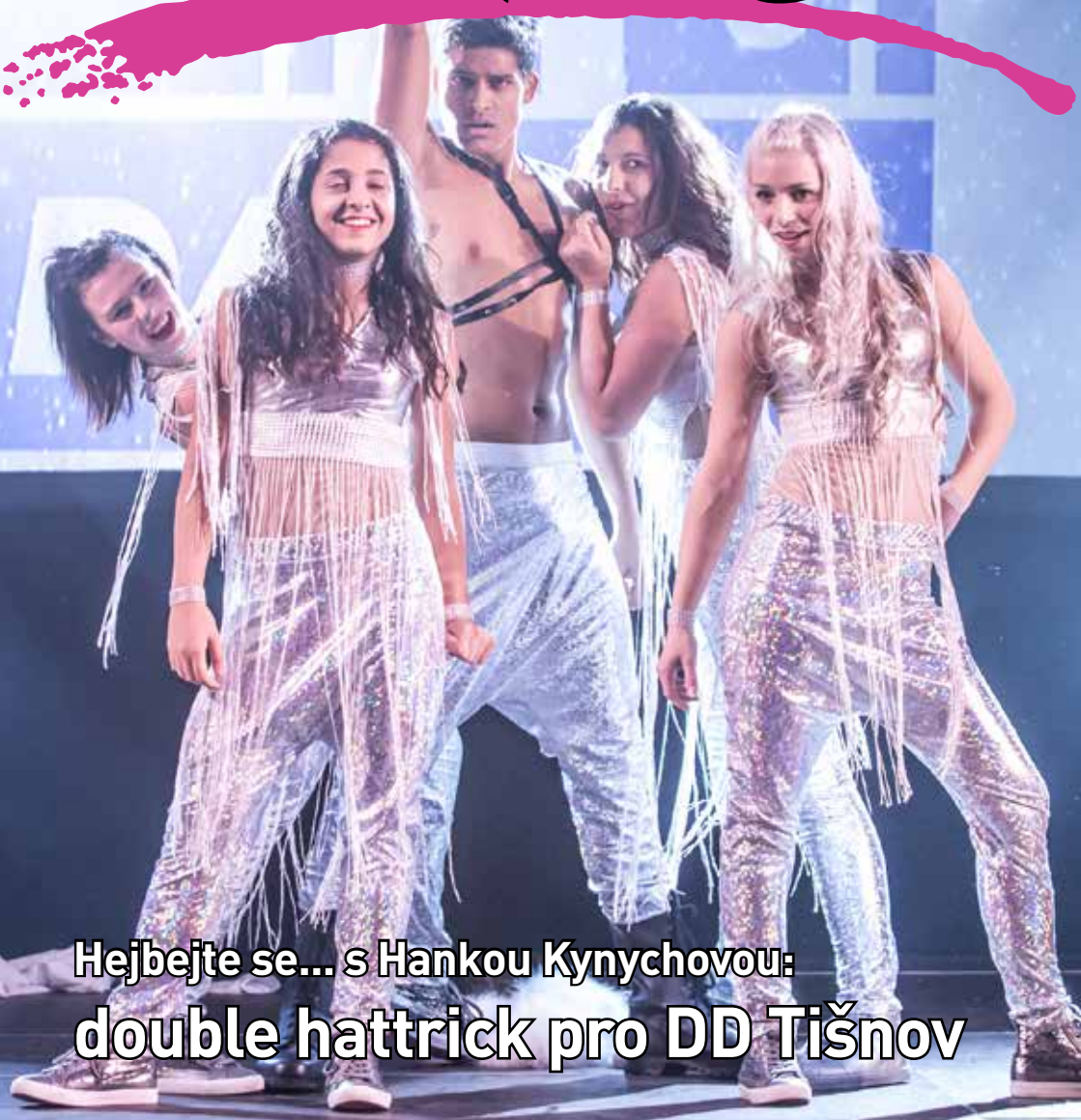

Známěček

Hejbejte se... s Hankou Kynychovou:
double hattrick pro DD Tišnov

Ahoj všem, milá Zámečata,

Vánoce jsou tady a my vám ze zámečkovské redakce posíláme první dárek!

Není to zvláštní? Zámeček se během svých 20 let stihl narodit už 129krát. Na Ježíška teda rozhodně nemá. Ale jestli ho v něčem trumfne, tak v tom, že takových Zámečků v domovech jsou už tisíce,

zatímco Ježíšek byl, je a bude pořád jenom jeden.

Věříme, že Zámeček byl pro vás skvělým partákem i v roce 2017. Ať už jste z děcáku, děcáku se školou nebo pastáků, ať jste strejda, teta, pan ředitel, paní ředitelka a nebo paní kuchařka, Zámeček je tady pro všechny bez rozdílu a tím je unikátní. Zážitky, rozhovory, příběhy, inspirace i motivace na stránkách Zámečku nás všechny spojují a my jsme rádi, že u toho u můžeme být s vámi.

Říká se, že na Vánoce mají být všichni spolu. Další zvláštní věc. A co zbytek celého roku? I z tohoto důvodu jsme se v naší anketě posledního čísla v tomto roce zaměřili na téma vztahy. A to nejen na první lásky, ale na vztahy, které máte mezi sebou se všemi ve světě dětských domovů i mimo něj. Lidé okolo vás jsou pro vás těmi nejdůležitější, a proto vám přejeme, aby to byli opravdu jen Ti nejlepší.

Jaké jsou vaše sny a cíle v novém roce 2018? Když sečteme dohromady sny a cíle těch, kteří si přečetli nový Zámeček, můžou to být stovky i tisíce naplněných cílů a splněných přání.

Budeme vám držet palce na vaší cestě i v příštím roce! Celá redakce Zámečku Vám přeje krásné Vánoce a pohodový rok 2018 plný úspěchů!

Za Flíka, Frantu, Helmuta, Jífu, Natku a Ivču
Lukáš Kotlár, šéfredaktor

Který dětský domov letos ovládl DD CUP?

To se dozvíme už ve čtvrtek 21. prosince 2018, kdy proběhne slavnostní vyhlášení 6. dílu DD CUPu v pražském Divadle Broadway. Vítěz převezme cenu nejvyšší – PUTOVNÍ POHÁR!

Příští rok se můžete těšit na další reportáže z DD CUPu. Zájem o DD CUP je obrovský, pravidelně se ho účastní přes 40 dětských domovů a vaše výkony jsou neskutečné. Všem, kteří na DD CUP jezdíte, fandíme a gratulujeme!!!

redakce

Leoš Mareš překvapil Denisu z DD Kroměříž

leosmares • Sledování

leosmares Ones jsem dojel do Dětského domova v Kroměříži, kde jsem překvapil sympatickou Denisu
Tohle mi poslala moje kamarádka z nadace "Dejme dětem šanci" když jsem se ji zeptal jestli neví o nějakém vhodném příjemci pro dárek od @samsungczsk
Denisa je v decaku 13 let spolu se svými 3 sourozenci, rodina se rozpadla, tatínek se nestaral a maminka tezece psychicky nemocna. Denisa už je Mgr., dělá si doktorát a strasne si váží každé pomoci, která se jí dostane. Často pomáhá jako dobrovolník. Peče rawdorty - www.deniraw.cz zkusím jeste poslat příběh, který sama sepsala. Moc díky, jste boreci! V decaku o vas vi vychovatel.
#VytahaniTrikoASympatickaDenisa
#JejiPrvniVetaBylaJaTedNemuzuJduProJa bka
#TelefonMelaStaryARozbity
#BudeTedMociHezkyFotitDortiky

20 819 To se mi líbí

Před 1 d

Přidejte komentář...

EVA KOBIERSKÁ (DŘÍVE DD SRDCE KARVINÁ): Už ne jako chovankyně děčáku, ale jako vzácná návštěva

Eva Kobierská v DD Karviná vyrůstala i pracovala. Tentokrát se vrátila jako vzácná návštěva a vyprávěla dětem o nástrahách života po odchodu z DD. Sama měla pocit, že až opustí zdi domova, bude moci chodit pozdě večer domů,

nebude muset nikoho poslouchat a vše bude daleko lepší. Start do samostatného života však nebyl tak jednoduchý a ona si velice rychle uvědomila, že ty tety a strejdové měli v mnoha věcech pravdu.

Anketa

O Vánocích by člověk neměl být sám, jsou to svátky klidu, míru a lásky. Proto jsme vytvořili anketu týkající se vztahů. V ní jste se nám mohli svěřit, zdali se vídáte s rodiči, jestli máte dobré vztahy se svými vychovateli nebo jak si rozumíte s kamarády v DD.

(12-17)

Rozhovor

Vyrostl v děčáku. Po odchodu z něj mu hodně pomohla Tereza Maxová. Nyní pracuje pro její nadaci a pomáhá, kde se dá. Životní příběh Pepy Trnky z DD Chomutov alias medvídky jménem Teribear popsal šéfredaktor Zámečku Lukáš Kotlár.

(30-35)

Sbohem děčáku

Do kin vstoupil nový film z prostředí dětských domovů. Časosběrný dokument mapuje osud tří osob, které po dovršení zletilosti opustily DD a začaly žít vlastní život. Jak se jim daří plnit své sny a touhy ve světě plném nástrah? Zámeček vyzpovídal režisérku filmu.

(72-77)

Téma čísla

(Jak) Najdu práci, když jsem z děčáku? Odpovědět na tuto otázku se snažili organizátoři listopadové konference v Praze. Na pódiu řečnili odborníci, ředitelé domovů i jejich bývalí svěřenci. U toho Zámeček samozřejmě nesměl chybět.

(26-29)

Zprávy z DD

S koncem dvouměsíčních prázdnin i odchodem léta jste se už smířili. V dětských domovech si nyní užíváte (pod)zimních radovánek. Pouštíte draky, lovíte ryby, uklízíte doma i venku, pečete cukroví, zdobíte svá obydlí, někteří z vás už dokonce staví sněhuláky... Výběr vašich zpráv zdobí náš časopis.

(38-57)

Správná pětka

Parta kluků a holek z dětských domovů stráví i letos Vánoce na Myšinci. Aby si děti mohly svátky užít, musely nejdříve z chaty uprostřed lesa vyhnat duchy. A kdy jindy lovit strašidla než o halloweenském víkendu.

(82-87)

Zámeček podporují

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Cais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda, vladislav.sobol@zamecek.net)

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojemsko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

CO VÁM PŘINESE ROK 2018?

CO PRO VÁS BUDE V PŘÍŠTÍM ROCE NEJDŮLEŽITĚJŠÍ?

Zeptali jsme se vašich dobrých kamarádů a známých z nadací a dalších organizací, které vám pomáhají. Tady jsou odpovědi:

NEZÁLEŽÍ NA RODIČÍCH, ALE NA VÁS!

Rok 2018 nám přinese mnoho zajímavých cest a poznání. Za sebou máme již 65 navštívených dětských domovů a těšíme se na zbylých 78. Poté věříme, že budeme individuálně pracovat s dětmi s našimi odbornými průvodci v projektu Restart. Protože nezáleží na tom, kdo je má matka či otec, záleží na tom, kdo jsem já!

Veronika Kašáková
se svým nadačním fondem

VK
NADAČNÍ FOND
VERONIKY KAŠÁKOVÉ

PŘEKONAT KAŽDOU PŘEKÁŽKU

Přejeme si a věříme, že nám rok 2018 přinese spoustu nových zážitků a zkušeností. Těšíme se, až navážeme nová přátelství s dětmi a dětskými domovy či až uzavřeme nová partnerství, která jsou zásadní pro vývoj našich projektů a pomoc dětem. Nejdůležitějším posláním pro nás bude zaměstnávání dětí z dětských domovů a jejich individuální podpora.

Chtěli bychom všem popřát krásné Vánoce, plné lásky a štěstí, ať už je budete strávit s kýmkoliv a kdekoliv. Přejeme všem, aby vkročili do roku 2018 s pocitem, že dokáží překonat každou překážku, kterou jim život připraví, a budou díky tomu silnější.

Těšíme se na všechny v roce 2018!

Linda Hurdová
ředitelka Nadání a dovednosti o.p.s.

ŽE TO JDE, KDYŽ SE CHCE

Co přinese rok 2018? Možná bych spíš řekla, co bychom si přáli, aby přinesl. Chtěli bychom, aby přinesl mnoho veselých příběhů a šťastných konců. Také bychom si přáli více úsměvů a méně smutku. Já sama doufám v to, že se nám i v příštím roce bude dařit podporovat mládež při odchodu z dětského domova tak jako doteď, a dodávat jim pocit jistoty a vidinu toho, že to jde, když se chce a být jím na blízku, když nás potřebují. A už teď se moc těšíme na Nejlepší koncerty!

Alena Hurtová
manažerka projektu **Začni správně,**
yourchance o.p.s.

BUDEME VE SPOJENÍ

Spolu dětem v roce 2018 čeká mnoho nových výzev, které, jak věříme, úspěšně zvládneme. Doufáme, že se nám podaří prostřednictvím našich projektů podpořit co nejvíce dětí z dětských domovů.

A chceme se i nadále věnovat šíření osvěty o světě, o kterém se hodně píše, ale stále málo ví...o světě dětí, které vyrůstají v dětských domovech.

Spolu dětem

CO NEJVÍCE NADŠENÝCH DĚTÍ

Každoročně si ze srdce přeji, aby co nejvíce pilných a nadšených dětí objevilo školu Open Gate. Aby věděly o tom, že jim Nadace The Kellner Family Foundation může poskytnout stipendium na toto osmileté gymnázium.

A i když se s nimi třeba život zrovna nemazlí, touha po nových poznacích, chuť do učení a odhodlání pracovat na sobě pro ně může být vstupní branou do Open Gate.

I v roce 2018 pro nás tedy bude důležité oslovit děti z dětských domovů nebo třeba z rodin s jedním rodičem, aby vyzkoušely přijímací řízení na Open Gate nebo přestupové zkoušky ve vyšším ročníku. Gymnázium Open Gate jim může nabídnout velmi efektivní výukový program, moudré učitele a příjemné studijní prostředí školního kampusu, ve kterém nechybí takřka nic.

Nadace The Kellner Family Foundation vybrané děti finančně podpoří v jejich studijním úsilí na této střední škole.

Úspěšnou maturitou vzdělávání často nekončí. Proto i v roce 2018 má Nadace The Kellner Family Foundation připravené finanční prostředky pro studenty bakalářských programů.

Těším se, že nám žádosti o podporu pošlou uchazeči s výbornými akademickými výsledky ze střední školy, kteří si pro další studium vybrali dobrou zahraniční školu a zároveň nezapomínají, že součástí života každého jednotlivce je pomoc druhým a bohaté zájmy.

Hana Halfarová
Nadace The Kellner Family Foundation

Jak to můžete rozjet

s Nadací Terezy Maxové dětem a společností ŠKODA AUTO

Velká část mladých lidí, kteří museli po určitou dobu vyrůstat v dětských domovech, má později problém najít práci. Chybí jim motivace, potýkají se s nejistotou, nízkým sebevědomím a neznalostí praktického života. Ústavní styl života zhoršuje jejich možnosti osamostatnění, prohlubuje problémy, s kterými se budou potýkat v mezilidských vztazích. Při studiu i výběru kariéry postrádají přirozené vzory, které ostatní nacházejí v okruhu svých blízkých. Snad právě z těchto důvodů většina dětí z ústavní péče studuje učiliště (72 %), 25 % navštěvuje některou ze středních škol, z toho jen 3 % studuje na gymnáziu a mizivě 1,3 % nastoupí na vysokou školu. Co potřebují, jsou cílené formy péče, jako je terapie a pomoc při studiu a hledání vlastního místa v životě. Proto považujeme za důležité už od dětství podporovat jejich vzdělávání a rozvoj potenciálu.

Projekt **ROZJEDU TO!** nabízí dětem z dětských domovů ve věku 11 až 15 let možnosti rozvíjet se a osobnostně růst. S každým dítětem se v projektu pracuje individuálně. Na míru šitá podpora zahrnuje doučování a zlepšování prospěchu, pomoc psychologa či mentora – a také možnost poznat různé pracovní obory přímo na pracovišti. Vychovatele projekt proškoluje mimo jiné i v oblasti kariérního poradenství.

Díky komplexnímu a individuálnímu přístupu se snažíme změnit dosavadní stereotypní možnosti povolání pro mladé lidi z ústavní péče (kuchař, číšník, kadeřnice...). Velké poděkování patří společnosti **ŠKODA AUTO, a.s.**, která si toto téma vzala za své a ve spolupráci s nadací už od roku 2013 projekt realizuje.

Na tento program pak navazuje **Vzdělávací fond ŠKODA AUTO a Nadace Terezy Maxové dětem**, který pomáhá dětem ve věku od 15 let; studentům středních škol a odborných učilišť. Podporuje všechny související vzdělávací akti-

vity a náklady, včetně materiálního vybavení.

V projektu **ROZJEDU TO!** jsme dosud pomohli 72 dětem ze šesti dětských domovů. **Vzdělávací fond ŠKODA AUTO a Nadace Terezy Maxové dětem** podpořil v roce 2016 celkem 52 studentů z jedenácti dětských domovů, v roce 2017 pak 53 studentů z osmi domovů.

Petra Zapletalová

Nadace Terezy Maxové dětem

ROZJEDU TO: 3 příběhy

V projektu **ROZJEDU TO!** jsme dosud pomohli 72 dětem ze šesti dětských domovů. **Vzdělávací fond ŠKODA AUTO a Nadace Terezy Maxové dětem** podpořil v roce 2016 celkem 52 studentů z jedenácti dětských domovů, v roce 2017 pak 53 studentů z osmi domovů. Můžete si přečíst krátké příběhy tří z nich.

Z JIRKY BUDE KUČAŘ

Přestože Jirka svého otce téměř nepoznal, s následky jeho týrání se rodina vyrovnávala dlouho. Matka se opakovaně léčila na psychiatrii a nedokázala se o chlapce starat, i když ho měla ráda. Když byl Jirka ve třech letech přijat do ústavní péče, skoro nemluvil, jeho mentální vývoj byl pomalejší. Přesto byl spokojeným a pozitivním dítětem, těšil se na návštěvy u milované prababičky. Ve škole se začaly projevovat výkyvy v chování, na nároky reagoval agresí a v 11 letech byl přeřazen na praktickou základní školu. Ta nabídla Jirkovi vlídnější prostředí a malý kolektiv. Jirka získal pocit sebedůvěry, zklidnil se a našel si kamarády.

Když byl zařazen do projektu ROZJEDU TO!, učil se rozhodovat sám za sebe, poznal různá povolání a rozhodl se stát kuchařem.

Jako student na odborném učilišti získal příspěvek Vzdělávacího fondu ŠKODA AUTO a Nadace Terezy Maxové dětem, který mu pomůže s náklady na vybavení, odborný výcvik, a také na dopravu do školy.

Jirkovi se ve škole daří, je společenský a vstřícný. Pál by si pomáhat lidem a jednou vystudovat i obor pečovatelských prací.

MICHAL STUDUJE IT, CHCE NA VÝŠKU

Michal prišiel do detského domova spoločne s mladším bratrom. Začátky byly těžké, bráška byl na Martinovi zcela závislý a ten byl zvyklý starat se o vše sám. Škole nevěnoval tolik pozornosti, jeho výsledky byly nevyrovnané. Díky zařazení do projektu ROZJEDU TO! a díky vlastnímu mentorovi zažil vlastně poprvé, aby se někdo zajímal o jeho postoje a cíle, včetně toho, jak se uplatnit podle svých představ. Začal si uvědomovat smysl vzdělání pro svůj další osud. Zlepšil se ve škole, zažil radost z pochvaly a ocenění.

Michala baví počítače a jazyky, loni složil „Cambridgeskou zkoušku“ a zúčastnil se jazykových pobytů v zahraničí. V projektu úspěšně prošel testem profesních dovedností, psycholožka ho doporučila ke studiu. V přijímacím řízení na gymnázium neuspěl, nakonec se na něj usmálo štěstí na průmyslovce. V současné době studuje 1. ročník oboru IT systémů ve strojírenství a jeho snem je vysokoškolský diplom.

RUDOLF: ZEDNÍK, NEBO AUTOMECHANIK?

Rudolf se do detského domova dostal ve 14 letech spolu se třemi mladšími sourozenci. Když protialkoholní léčba rodičů selhala, zůstali už v domově natrvalo a rychle si našli nové kamarády. Doma Rudolf dříve docházel do školy nepravidelně a vnímal ji jako zbytečnou povinnost. V té době navštěvoval základní školu s programem pro základní vzdělávání dětí s lehkým mentálním postižením.

Zařazením do projektu ROZJEDU TO! poznal význam vzdělání pro svůj budoucí život. Postupem času a zejména pravidelnou přípravou se jeho prospěch velmi zlepšil. Po vzoru svého otce si Rudolf vybral povolání zedníka. Dnes studuje 3. ročník učiliště, patří k nejlepším posluchačům a obor ho velmi baví. Vzdělávací fond mu po dobu studia na SOU poskytuje příspěvek na materiální vybavení (pracovní oblečení). Rudolf pozitivně ovlivnil i svého bratra Michala, který nastupuje druhý stupeň ZŠ, dobře se učí a jednou by rád studoval učiliště ŠKODA AUTO, a.s.

VZTAHY

Velká anketa o vašich vztazích

ke kámošům

k vychovatelům

k Vánocům

Ke každému tištěnému Zámečku patří anketa. Tentokrát jsme se našich čtenářů zeptali na vztahy. Jak vychází se svými kamarády či vychovateli, jaký vztah mají ke svému dětskému domovu (popř. dětskému domovu se školou či výchovnému ústavu), zda se těší na Vánoce a s kým nejkrásnější svátky roku oslaví.

Jsme rádi, že se za své názory nestydíte, popřípadě že se nebojíte vyjádřit. Pouze dva respondenti si přáli zůstat v anonymitě, což respektujeme. Díky vám všem za čas věnovaný tomuto dotazníku.

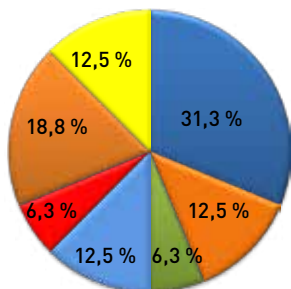
ÚČASTNÍCI ANKETY

■ 50 % kluci
■ 50 % holky

Podařilo se nám, respektive vám něco neuvěřitelného. Do ankety se zapojilo přesně 50 % mužů a 50 % žen. Máme to alespoň genderově vyvážené.

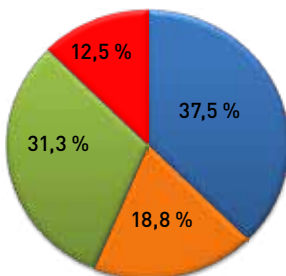
JSI V KONTAKTU S RODIČI?

■ Ano, jezdím domů často
■ Ano, jezdím domů občas
■ Navštěvují mě, ale já domů nejedím
■ Jen si voláme/píšeme
■ Rodičem nemám/neznám
■ Rodiče mám, ale po kontaktu s nimi netoužím
■ Rodiče o nejvíce ko kontakt se mnou zájem

Většina z dotázaných je v kontaktu se svými rodiči a jezdí domů buď pravidelně, nebo alespoň občas. Ovšem poměrně vysoké procento dětí v kontaktu s rodiči není, někteří mámu s tátou dokonce neznají. Ty s největší pravděpodobností stráví Vánoce v děcáku/výchovnáku. I tak to ale nemusejí být smutné svátky; strejdivé a tety určitě udělají všechno proto, abyste si vánoční čas i oslavy konce roku užili.

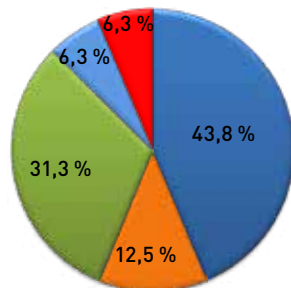
S KÝM BUDEŠ TRÁVIT ŠTĚDRÝ DEN A VÁNOČNÍ SVÁTKY?

■ Doma s rodinou
■ S přítelkyní/přítelem
■ V domově
■ S přáteli mimo domov
■ Sám

Všimněte si žlutého dílku grafu. Že žádný žlutý dílek nevidíte? To je skvělé! Znamená to, že nikdo z dotázaných nebude trávit Štědrý den a vánoční svátky o samotě. Tak to má být. Nejvíce holek a kluků bude o Vánocích doma s rodinou, nebo ve společnosti svých kamarádů v DD/DDŠ/VÚ.

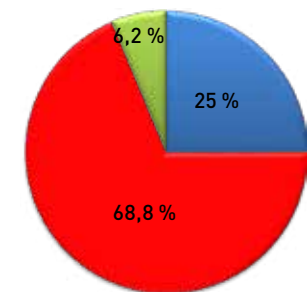
CÍTIŠ SE V DOMOVĚ MEZI OSTATNÍMI DĚTMI PŘÁTELSKY?

■ Určitě ano, mám tady hodně kamarádů
■ Spíše ano, mám tu pár kamarádů
■ Nevím. Nemám tu dobré kamarády, ale ani nepřátele.
■ Spíše ne, s ostatními se nebavím
■ Ne, nemám tu kamarády

Několik z vás se v zařízení, kde se momentálně nacházíte, necítíte přátelsky, popřípadě se s ostatními dětmi nebavíte. Může to být ovlivněno třeba nedávným příchodem do domova, to se člověk většinou cítí opuštěný a bezmocný. Doufáme, že je to jen dočasný pocit a že se to brzy zlepší. Třeba právě o Vánocích, kdy k sobě mají lidé blíže. Více než polovina respondentů uvedla, že má v domově jednoho nebo více kamarádů. Pamatujte – mít hodně kamarádů může znamenat najít pod stromečkem hodně dárků. A to se vyplatí!

MÁŠ PŘÁTELSKÝ VZTAH SE SVÝMI VYCHOVATELI?

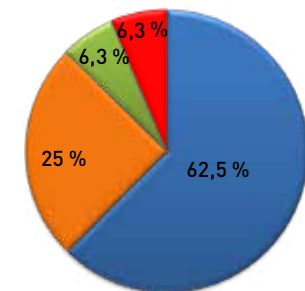

- Ano, (téměř) se všemi
- Ano, ale jen s některými
- Nemáme dobré vztahy

Drtivá většina odpovědí ukazuje, že v dětských domovech či výchovných ústavech máte dobrý vztah se svými vychovateli. Hodně z vás jen s některými, ale to je normální. Ve škole člověk taky mívá přátelský vztah jen s některými spolužáky, v práci určitě nebudete „láskovat“ všechny kolegy.

Vždycky v životě potkáte někoho, koho si oblíbíte více, a koho naopak méně či vůbec. Ovšem být v kolektivu, kde nedůvěřujete nikomu, je špatně. Vy z červeného dílku, zkuste si najít alespoň jednoho vychovatele, se kterým se sblížíte. Uleví se vám.

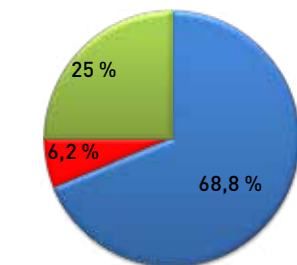
A CO ŘEDITEL/KA? ROZUMÍTE SI?

- Ano, máme spolu přátelský vztah
- Ano, ale moc spolu nekomunikujeme
- Ne, moc si nerozumíme
- Vůbec si nerozumíme a jsme spíše nepřátelé

Ředitel(ka) je autorita, kterou by měl každý respektovat. Malé děti, pubertáci, mladiství i dospělí, kteří zůstali v ústavu po 18. narozeninách. Proto je výhodou, když si vzájemně rozumíte. Jestli jste si přáli, aby ředitele/ku odnesli čerti do pekla a rohatí začátkem prosince zklamali, jděte na to jinak. Najděte si k němu/ní cestičku vydlážděnou z přátelství, anebo alespoň z tolerance. Třeba si pak zahraje na Ježíška a dostanete dáreček navíc.

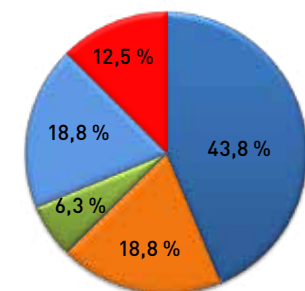
JSI V KONTAKTU S TĚMI, CO UŽ Z DOMOVA ODEŠLI?

- Ano, s několika lidmi
- Ano, s jednou osobou
- Teď už ne, ale byl jsem

Přátelství v dětských domovech často bývá ošemetné. Konečně si s někým začnete rozumět, a v tom ho přemístíte na jinou skupinu anebo opustíte zařízení úplně. Je příjemné vědět, že s vašimi kamarády udržujete kontakt i poté, co vás osud rozdělí. Zejména díky mobilním telefonům a sociálním sítím je to v dnešní době jednodušší než kdysi. Takoví jedinci vám pak navíc mohou pomoci zorientovat se „na svobodě“, až odejdete z domova.

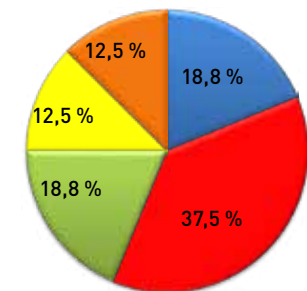
VADÍ TI, ŽE ŽIJES V DD? (DDŠ, VÚ...)

- Nevadí, jsem spokojený
- Nevadí, ale raději bych žil mimo domov s rodinou nebo přáteli
- Nevím
- Vadí, ale respektuji to a jsem se svým osudem smířený
- Vadí, chci odsud okamžitě pryč

Jedno víme stoprocentně. Kdybychom se zeptali jedinců, kteří jsou v dětském domově teprve pár dní, všichni by nám odpověděli totéž. Zejména červený dílek by převládal. Skoro polovina respondentů v dotazníku přiznala, že je život v ústavním zařízení netrápí; další nezanedbatelný počet lidí uvedl, že jim život v DD nevadí, přestože by raději trávili čas někde jinde a s někým jiným. Nebojte, dočkáte se.

LÍBÍ SE TI OSLAVA VÁNOC V DOMOVĚ?

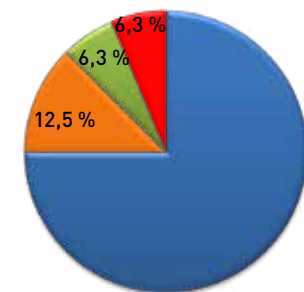

- Ano, je to super
- Ano, docela to ujde
- Nevím, nemám názor
- Spíše ne
- Určitě ne. Je to fraška, nuda

Znáte to: společná večeře, besídka, recitování básniček, zpívání koled... Kolikrát si

člověk říká, že by raději seděl ve škole nad testem z matematiky, než aby musel trávit čas pohromadě s ostatními a nuceně si užívat nacvičenou show. V některých domovech si však vánoční čas umí zpříjemnit a děti to zajímá. To je perfektní, protože Vánoce mají člověka bavit, ne nudit či přímo prudit. Pro nemilovníky těchto akcí máme povzbuzující zprávu – pár hodin otravy a pak zase dvanáct měsíců klídek.

DÁREČKY URČITĚ DOSTA- NEŠ. ALE DARUJEŠ TY NĚKOMU NĚCO?

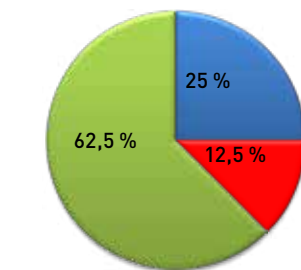

- Ano, obdaruji více lidí
- Ano, obdaruji jednoho člověka
- Ještě nevím
- Já dárek nikomu dávat nebudu

Nejen přijímat, ale i dávat by měl člověk umět. A skoro všichni, co se neváhali zúčastnit ankety, to vědí. Jen několik jednotlivců v době vyplňování ještě netušilo, zda někoho obdaruje. A stejný počet osob si tou dobou rozhodně na Ježíška hrát nehodlalo. Třeba na ně zapůsobila vánoční atmosféra a přece jen se vydali pro ně-

jaké to překvápko. Na druhou stranu, když všude slýcháme, že dárky nosí Ježíšek, tak proč bychom měli utrácet naše kapesné, že...

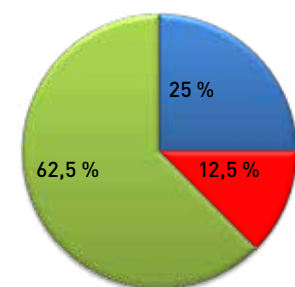
DÁRKY RADĚJI KUPUJEŠ, NEBO VYRÁBÍŠ?

- Kupuji
- Vyrábím
- Kupuji i vyrábím

Jestliže člověk nemá peníze na koupi dárku, není to tragédie. Stačí obětovat pár hodin svého času a něco hezkého vyrobit. Obrázek, náramek, hrníček, šátek... Darovanému koni na zuby nehleď, říká se. Každého zajisté potěší i maličkost, se kterou si dáte práci. Dárky pouze vyrábět ale očividně v domovech moc nefrčí. Většina z dotázaných dává přednost kombinaci nákupu a výroby. Snad to nebylo myšleno tak, že si vyrobí peníze, za které pak koupí dárek.

TĚŠÍŠ SE VÍC NA VÁNOCE, NEBO NA SILVESTRA?

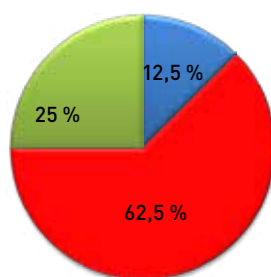

- Vánoce
- Silvestr
- Asi tak stejně

No, podle nás je lepší těšit se na Vánoce. Najíte se, dostanete dárky, v televizi vysílají pohádky a k tomu všemu máte před sebou více než týden volna.

O Silvestru aby už člověk smutnil, že ho zanedlouho čeká škola/práce. Nicméně i konec roku stojí za oslavu, tak si ho nenechte ničím a nikým pokazit.

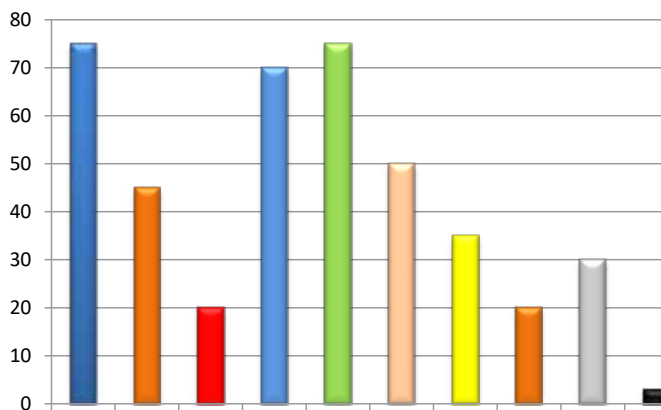
DÁVÁŠ SI NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ?

- Ano a daří se mi je plnit
- Ano, ale málokdy je splním
- Ne

No jo, klasika... Na Nový rok si člověk sepiše seznam, co všechno letos dokáže, a na konci roku ten samý seznam naštvane roztrhá. Zase nic, tak příště! Jeden z našich redaktorů se už roky snaží sám sebe přinutit běhat. Předloni se rozběhl, jen když se pokoušel chytit tramvaj. To se nepočítá. Loni běhal hlavně do ledničky, takže opět přibral. To se taky nepočítá. Letos si už stáhnul aplikaci, která počítá uběhnuté kilometry, spálené kalorie atp. Bez jediného použití ji ovšem zase smazal, protože mu zabírala paměť v mobilu. A jeho aktuální předsevzetí? „V roce 2018 začnu běhat a cvičit!“ Držíme palce, ať své novoroční předsevzetí splní alespoň třetina z vás.

KE KOMU MÁŠ V DOMOVĚ KLDNÝ VZTAH?

- k ostatním dětem
- ke svým sourozencům
- ke své lásce
- k vychovatelům/kám
- k řediteli/ředitelce
- ke kuchařkám
- k dalšímu personálu
- k domovským zvířátkům
- celkové k prostředí
- k nikomu a ničemu

Polovina z našich respondentů má kladný vztah ke kuchařům a kuchařkám. Dobrá volba! Pokud ohřejí večeři, když přijдете pozdě, nevyženu vás, když si chcete přidat, a nehází po vás vidličky, když nedojíte oběd, dá se s pracovníky kuchyně krásně pokecat. A navíc – kuchařky většinou

znají nejnovější drby. Pozitivní vztahy jsou hojně i mezi dětmi samotnými nebo mezi domovými a jejich vychovateli, řediteli. Doufáme, že osoby, které uvedly, že nemají kladný vztah k nikomu a ničemu, necítily nechuť také k naší anketě. To by nás mrzelo.

Co je tvým největším přáním pro rok 2018?

Máš nějaké cíle, kterých chceš dosáhnout?

„Mé největší přání pro rok 2018 je začít psát knihu a vydat ji ke konci roku.“

Marie (15),

DD Náměšť nad Oslavou

„Chtěl bych se někam posunout ve fotbale. Už mě nebaví hrát furt okresní soutěž. Už bych chtěl hrát někde výš. Kvality na to mám, ale nikdo si mě nevybral.“

Vladimír (20), DD Vizovice

„Jsou osobní, ne pro veřejnost.“

Anet (19), DD Žatec

„Zlepšit se v chování a ve známkách. Abych už nebyla na táboře jako dítě, ale jako vedoucí.“

Martina (15), DD Příbor

„Napsat diplomku, zvládnout státnice, najít si práci.“

František (25), DD Olomouc

„Aby všichni vychovatelé, co se mezi sebou pomlouvají, poštvávají proti sobě děcka a snaží se vyštípat vychovatele, kteří mají rádi děti a mají o ně zájem, dostali výpověď. Včetně ředitele. To je to nej přání, prospělo by to nejen děckám.“

Anonym

„Přeji si, abych se dostal na školu, kterou chci. Aby mi tam nedělal nikdo problémy

a abych měl velmi dobré úspěchy v tancování.“

Petr (15), DD Strážnice

„Já úplně přání, čeho bych chtěla dosáhnout, nemám, ale asi bych se chtěla zdokonalovat ve svých koníčcích a také znalostech.“

Michaela (15), DD Rovečné

„Dodělat si školu a odejít z ústavu.“

Nikola (16), VÚ Olešnice

„Chtěla bych dodělat školu, začít dělat autoškolu. A také aby mi o velkých prázdninách vyšla brigáda v Karlově Studánce.“

Kristýna (19), DD Melč

„Zlepšit si prospěch ve škole.“

Anonym

„Je to těžký po tom všem, když jsem si tu už zvykla; jsem tu už 8 let... Ale samozřejmě bych si přála být doma s rodinou, kterou miluju i přes to všechno!“

Dominika (15), DD Senožaty

„Ve školním roce 2018/2019 budu bojovat o titul Bc. Lukáš Kotlár, takže celkově zvládnout úspěšně školu. Vydělat si první milion – a když ne milion, tak se tomu přiblížit co nejvíce. Nezapomenout udržovat vazby a kontakty s přáteli více než v roce 2017. Organizovat akce pro děti z děcáků s Duhou Zámeček. Napsat knihu.“

Lukáš (21), DD Uherský Ostroh

Anketu připravil
František Berger

Dětské domovy s Hankou Kynychovou rozhejbaly Žofín

Už po jedenácté zorganizoval Nadační fond Hanky Kynychové velkou taneční show dětí z dětských domovů s názvem Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou. Den plný pohybu, tance, emocí, radosti a zábavy se tentokrát uskutečnil na pražském Žofíně, kam známá cvičitelka pozvala nejen téměř dvě stě dětí bez rodin, ale také celou řadu známých tváří.

Bohulibá akce se konala pod záštitou starosty MČ Prahy 1 Oldřicha Lomeckého, který věnoval nejen palác Žofín, ale také událost zahájil a vítězům pak pověsil medaile na krk.

NOVĚ NA ŽOFÍNĚ

„Rozhodli jsme se, že do druhé desítky chceme vstoupit jinak. Žofín proto, že ten prostor je krásný, není typický a je možné jej pojmout tak, aby se tam cítili pohodlně děti i účinkující,” vysvětlila Hančina manažerka Kateřina Fingralová změnu místa. Akci opět moderovala nenahraditelná Miluše Bittnerová, a to i přes velké nachlazení.

NEJVĚTŠÍ PECKY Z DESETI LET

Finalisté letos nenacvičovali nové choreografie; vybírali si totiž z tanečních a pěveckých vystoupení, jež jim v předchozích deseti ročnících utkvěly v paměti a které si oblíbili. Do jedenáctého ročníku se zapojily i dvě osoby, které už opustily dětský domov: Sandra z DD Tišnov a Pepa z DD Plzeň. Hned v úvodu měli soutěžící možnost zatancovat si na pódiu nejen s Hankou Kynychovou, ale také s týmem nejlepších českých tanečníků. Mezi profesionály domováci okamžitě zapadli a na publikum působili, jako kdyby se s tanečními krea-cemi už narodili.

LUKÁŠ MAZAČ SI ZAZPÍVAL SE ZTRACENÝM

Mezi vzácné hosty v roce 2017 patřili napří-

klad Leona Machálková, Ilona Csáková, Tereza Pergnerová, Ljuba Krbová, Milan Peroutka nebo Marek Ztracený. Posledně jmenovaný zpěvák a skladatel dokonce překvapil Lukáše Mazače z DD Humpolec, když jej vyzval, aby si s ním přímo na pódiu zazpíval hit Ztrácíš. Lukáš totiž loni u přijímaček na Konzervatoř Jaroslava Ježka (kterou absolvoval i Marek Ztracený) zvolil tuto píseň a ve výběrovém řízení uspěl. *„Původně to měla být jedna sloka, ale nakonec z toho byla celá písnička, protože výkon Lukáše Mazače neměl chybu. Ztracený tak mladíkovi vlastně dělal jenom vokály během refrénu. Byl to velmi silný zážitek, který vhněl slzy do očí a po těle přítomných se objevovala husí kůže,”* popsala Katka.

„Show letos byla pestrá, jiná. Dle ohlasů můžu tvrdit, že si ji všichni užili. I realizačnímu týmu se dobře pracovalo,” dodala Fingralová. Mrkněte se na fotky a zkuste si zpětně užít atmosféru, která na Žofíně panovala.

Franta Berger

Vítězný muzikál Antoinetta v podání DD Tišnov

Společné foto nejúspěšnějších domovů

Hanka hledala talenty i ve šmoulí vesničce

Leonu Machálkovou akce nadchla

Tanečníci předváděli profesionální výkony

Lukáš Mazač z Humpolce si zazpíval s Markem Ztracným

Úvodní show obstarali profesionální tanečníci

Včelka Mája se lidí nebála

Čerti letos dorazili o pár týdnů dříve

Čágo bélo, šílenci

11. ROČNÍK TANEČNÍ SHOW DĚTÍ Z DĚTSKÝCH DOMOVŮ
HEJBEJTE SE A ZPÍVEJTE S HANKOU KYNÝCHOVOU

20.11.2017

14:00 – 19:30 | PALÁC ŽOFÍN

VÝSLEDKOVÁ LISTINA FINÁLOVÉ SHOW 2017

MALÁ KATEGORIE

1. DD TIŠNOV – AEROBIC KADET 2011
2. DD DUCHCOV – AEROBIC MINI 2015
3. DD KAŠPERSKÉ HORY – AEROBIC MINI 2008
4. DD LIPOVÁ U ŠLUKNOVA – AEROBIC MINI 2014
5. DD ZLÍN – AEROBIC KADET 2014
6. DD FRÝDEK MÍSTEK – AEROBIC KADET 2012
7. DD PYŠELY – AEROBIC MINI 2013
8. DD VIZOVCE – AEROBIC MINI 2015
9. DD ZLÍN – AEROBIC MINI 2015
10. DD MIKULOV – AEROBIC KADET 2015
11. DD STAŇKOV – AEROBIC MINI 2008
12. DD KAŠPERSKÉ HORY – AEROBIC KADET 2016

VELKÁ KATEGORIE

1. DD TIŠNOV – MTV DANCE 2012
2. DD LIPOVÁ U ŠLUKNOVA – AEROBIC JUNIOR 2012
3. DD TIŠNOV – STREET DANCE 2012
4. DD LIPOVÁ U ŠLUKNOVA – LATINO DANCE 2011
5. DD HUMPOLEC – MTV DANCE 2015
6. DD PLZEŇ – MTV DANCE 2015
7. DD KRÁSNÁ LÍPA – STREET DANCE 2014
8. DD KRÁSNÁ LÍPA – MTV DANCE 2013
9. DD HUMPOLEC – LATINO DANCE 2016
10. DD PLZEŇ – LATINO DANCE 2015
11. DD DUCHCOV – MTV DANCE 2016
12. DD DUCHCOV – LATINO DANCE 2016
13. DD FRÝDEK – MÍSTEK – MTV DANCE 2014
14. DD FRÝDEK – MÍSTEK – STREET DANCE 2014
15. DD MIKULOV – MTV DANCE 2014
16. DD MIKULOV – LATINO DANCE 2015
17. DD STAŇKOV – AEROBIC JUNIOR 2008

MUZIKÁL

1. DD TIŠNOV – ANTOINETTA 2014
2. DD HUMPOLEC – ČERTI 2012
3. DD LIPOVÁ U ŠLUKNOVA – ROMEO A JULIE 2016
4. DD FRÝDEK – MÍSTEK – COLA 2010

NEJAKTIVNĚJŠÍ TETY

1. DD ZLÍN – MILADA KADALOVÁ
2. DD KAŠPERSKÉ HORY – VLAĐKA ZIMMELOVÁ
3. DD FRÝDEK-MÍSTEK – ZUZANA VANDASOVÁ

NEJLEPŠÍ CEDULE

1. DD TIŠNOV
2. DD STAŇKOV
3. DD ZLÍN

NEJOBLÍBENĚJŠÍ CHOREOGRAFIE HEJBEJTE SE A ZPÍVEJTE S HANKOU KYNÝCHOVOU 2007 - 2016

AEROBIC MINI 2015 ŠMOULOVÉ – HANKA KYNÝCHOVÁ

AEROBIC KADET 2011 SAXANA – HANKA KYNÝCHOVÁ

AEROBIC JUNIOR 2012 – HANKA KYNÝCHOVÁ

LATINO DANCE 2011 – IGOR ŠUSTR

STREET DANCE 2012 – RADEK FIŠER

MTV DANCE 2012 – MARTIN MANECKÝ

MUZIKÁL 2014 ANOTINETTA – TOMÁŠ KUŤÁK,

RADEK FIŠER, JAN HÖNIG,

PETRA DOLEŽALOVÁ

SKOKAN ROKU

DĚTSKÝ DOMOV KRÁSNÁ LÍPA

ABSOLUTNÍ VÍTĚZ

DĚTSKÝ DOMOV TIŠNOV

(Jak) Najdu práci, když jsem z děcáku?

O NEJZÁSADNĚJŠÍM ZLOMU V ŽIVOTĚ KLUKŮ A HOLEK Z DD

Ročně opouští DD stovky osmnáctiletých a starších „dětí“.
Dvě třetiny z nich mají problém úspěšně se zařadit
do samostatného života.

V osmnácti letech odešel Lukáš Dolejš z Dětského domova v Mostě.
Vydal se do Prahy hledat práci, ale nebyl úspěšný.
Rok proto strávil na ulici.
Pak si půjčil 180 tisíc korun od lichváře.

Dnes už čtyři roky pracuje jako barista v kavárně,
ale peníze jdou pořád na splácení dluhu.
Podobně na tom můžou být desítky i stovky mladých lidí z DD.

„Tenkrát jsem neměl žádnou pomoc. Nevěděl jsem,
jak vlastně začít fungovat v normálním životě,“ říká Lukáš,
který dlouhodobě spolupracuje s organizací Mimo domov.

KDO JE ODPOVĚDNÝ ZA PŘÍPRAVU DĚTÍ NA ODCHOD Z DĚCÁKU?

Ti, co odchází, se musí postavit velmi rychle na vlastní nohy. Zařídit bydlení, práci a vyřídit vše potřebné na úřadech. Aby tento proces děcka zvládly co nejlépe, měly by být dlouhodobě na přechod do pracovního procesu připravovány. Otázkou je kým? Dětským domovem, pracovníky orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD), neziskovými organizacemi nebo samotnými firmami? To bylo téma konference: (Jak) Najdu práci, když jsem z děcáku, která se konala v listopadu v Praze. A na ní jsme nemohli chybět.

„Děti, které po ukončení studia odcházejí z dětského domova, na to nejsou vůbec připravené. Více než polovina končí na společenském dně a dostávají se do dlouhové pasti. Dívky brzy otěhotní a jejich děti pak končí opět v domově, je to začarovaný kruh,“ říká Klára Chábová, předsedkyně neziskové organizace Mimo domov, jež pomáhá mladým lidem z dětských domovů s přechodem.

ŘEDITELKA DD:

„Na konferenci sbírám kontakty na firmy,
které zaměstnají naše děti“

Na konferenci přišla také ředitelka DD Jemnice Jiřina Kühnelová. „Jdeme o to, aby ty děti byly co nejlépe zařazeny do života. Poslední dobou se nám to daří docela dobře, ale je u nás až 20 % dětí, které se dobře nechytou v tom pracovním procesu a ztratíme s nimi kontakt. Pomáhají nám nadace. Nejlepší zkušenost máme s Nadání a Dovednosti, Nadací Terezy Maxové dětem, Dejme dětem šanci. Dá se říci, že úspěchy, které s dětmi při jejich odchodech máme, jsou i jejich zásluhou. Z konference si odnáším kontakty na firmy, které jsou ochotny zaměstnat a případně i ubytovat naše děti.“

RADEK LACI (DŘÍVE DD ČESKÁ LÍPA):

„Dozvědět se o schopnostech, o kterých často nevíme“

„V Praze znám asi 30-40 dětí, kteří jsou tady na

výškách, středních školách a jsou úspěšní. Někteří rozjeli svůj vlastní byznys a nejsou v podřadných „béčkových“ oborech.

(Ne)zaměstnanost dětí z děčáků je stále aktuální téma. Důležité je, aby se k dětem dostávaly informace o tom, co můžou dělat a že mají různé schopnosti, o kterých my z děčáku často ještě v domově nevíme,“ říká Radek Laci (dříve DD Česká Lípa) z Vteřiny poté a úspěšný trenér. V současnosti v Praze trénuje známé herce a sportovce.

JIRKA SVAČINA (DŘÍVE DD JEMNICE): Budoucí vychovatel v dětském domově

Jirka Svačina (na fotce vpravo) studuje speciální pedagogiku v Praze. „Jednou budu vychovatel v dětském domově. Teď při studiu pracuji ve skladu jako administrátor.“

ROMAN HRŮZA (PR MANAŽER): Velký zájem médií

„Novináře téma odchodu dětí z děčáků v poslední době hodně zajímá. Spolek Mimo domov skrze své projekty a konference přibližuje novinářům reálný pohled do dětských domovů a přibližuje jim problémy, se kterými se mladí lidé při odchodu setkávají.“ Jak se daří „objektivně“ informovat o světě děčáků a jeho opouštění? „Jsem rád, že se novináři neptají neustále stejných řečníků. Do médií na konferenci mluví také zástupce ředitelů dětských domovů, zástupci neziskového sektoru, zástupci firem a samozřejmě dnes už dospělí bývalí chovanci z děčáků,“ říká Roman Hrůza, PR manažer (RHA Roman Hrůza Agency), kte-

rý se spolkem Mimo domov dlouhodobě spolupracuje. Kromě Zámečku se tématu zaměstnanosti dětí z děčáků zabývá Česká televize, Český rozhlas, Právo, Metro, iDnes, Noviny, Reflex, Frekvence 1 a několik dalších médií.

JOSEF SMRŽ (PSYCHOLOG, PRACOVNÍK OSPD): Pracovníci OSPD mají omezené možnosti, jak připravit dítě na dospělý život

„Pracovníci OSPD mají velice omezené možnosti, jak připravit dítě na „dospělý život. Povinností sociálního pracovníka je navštívit dítě v domově jednou za 3 měsíce. V rámci této návštěvy pracovník mapuje aktuální situaci dítěte,

dodržování jeho práv a snaží se s ním mluvit o jeho plánech do budoucnosti a možnostech návratu zpět do domácího prostředí.

Před dovršením zletilosti sociální pracovník využívá spolupráci kurátora pro dospělé, který může danému dítěti po jeho zletilosti poradit a pomoci,“ vysvětluje Josef Smrž možnosti sociálních pracovníků v praxi. Z toho jde usoudit, že nemůžou nikdy opravdu intenzivně a důsledně dítě na dospělý život a zletilost připravit. OSPD se tak musí snažit využít pomoci i dalších jako je samotný dětský domov nebo nezisková organizace.

ŘEDITELÉ DD: Zvýhodnit firmy a více psychologů do dětských domovů

„Ideální by bylo zvýhodnit firmy, které poskytnou první zaměstnání dítěti z ústavní výchovy, obdobně to mají zdravotně znevýhodnění,“ navrhuje ředitel Dětského domova Telč Milan Opravil. Na konferenci se probíral také nedostatek psychologů v dětských domovech. „Už léta voláme po tom, že bychom potřebovali psychology. Máme sice vychovatelky, které mají vystudovanou speciální pedagogiku, ale pro děti jsou to pořád tety,“ říká ředitelka DD Jemnice Jiřina Kühnelová.

JAN ĎURINA (DD PLZEŇ):**Patron je pro mě jistotou navíc**

Pro úspěšný odchod z dětského domova je důležité mít své vzory. Ať už z řad bývalých odchovanců, nebo také v lidech mimo svět dětských domovů. Vzory a motivaci se zabýval Zámeček 127.

Z ankety vyplynulo, že drtivá většina z vás vzory nemá. To se snaží změnit například projekt Patroni. Do něj se zapojují dospělí muži, kteří pomáhají klukům z děčáků, kterým zbývá rok do odchodu. Patronům musí být přes třicet let, aby to nebyl vrstevnický projekt. Jsou to muži, kteří mají vlastní práci, rodinu a zkušenosti, které mohou předávat.

„S mým patronem se známe několik let. Je pro mě psychickou podporou. Po odchodu z dětského domova je pro mě takovou jistotou navíc. Vážím si toho, že mám, na koho se obrátit,“ říká Jan Ďurina z DD Plzeň.

OSPOD:**Nejdůležitější je spolupráce**

„V určitém bodě si každý jede po své linii a podle svého zákona nebo přesvědčení. Přitom vzájemná spolupráce a koordinace je nezastupitelná. Musíme však začít u toho, že si při-

známe, že dětský domov nemůže sám děti na pracovní život jednoduše připravit. Děti vyrůstající v ústavních zařízeních potřebují specifický přístup, který bude znamenat spolupráci nás všech, ideálně se zapojením komerčního sektoru, který ukáže tu tvrdou realitu, kterou život přináší,“ je přesvědčený Josef Smrž z OSPOD.

MIMO DOMOV:**Jsme na začátku cesty**

Spolupráci podtrhuje i předsedkyně Mimo domov Klára Chábová. „Objevuje se stále více firem, které těmto dětem zaměstnání nabízejí a je stále více neziskových organizací, dětských domovů a úřadů, které se do tohoto propojení zapojují. Jsme za to nesmírně rádi, ale víme, že jsme teprve na začátku cesty. Více hlav více ví a společně toho zvládneme mnohem více.“

připravil Lukáš Kottlár

Téma odchodů děcek (tedy už mladých dospěláků) je pro nás v Zámečku důležité. Máte příběh, který byste s námi chtěli sdílet? Možná máte nějaké otázky, komentáře...

V Zámečku na ně máme prostor a my za ně budeme rádi. Napsat nám můžete na Facebooku nebo na náš email: redakce@zamecek.net

Zajímavé informace najdete na WWW.MIMODOMOV.CZ

Dvě třetiny mladých nezvládnou odchod z dětského domova, chybí podpora

článek 3. listopadu 2017 - šetky: dětský domov, názory, psycholog, sm práce

Ročně opouští dětské domovy zhruba tisíc mladých lidí do normálního dospělého života. Je proto i „tam venku“, důsledně připravovat. Jenže právě při konferenci na téma „zaměstnávání dětí z dětských domovů. Informuje IDNES.cz.

metro

www.metro.cz

DOMOV

Jsem z děčáku. Jak najdu práci?

Až dvě třetiny dětí, které každý rok opouští dětské domovy, se zadluží

ležištější neproměikat okamžik bezprostředně po odchodu z domova, kdy dítě hledá práci i bydlení. Pokud nic nenajde, půjčuje si, dostane se do dluhové spirály a dvě třetiny

Třinácti dětem nejdříve nula poznat prostředí a později nabídla práci. mluvili jsme se, že budou mentory, kteří jim první le ve zcela neznámém prv

Dvě třetiny mladých nezvládnou odchod z dětského domova, chybí podpora

2. listopadu 2017 11:21

Ročně opouští dětské domovy zhruba tisíc mladých lidí do normálního dospělého života. Je proto i „tam venku“, důsledně připravovat. Jenže právě při konferenci na téma „zaměstnávání dětí z dětských domovů. Informuje IDNES.cz.

lidí a dvě třetiny z nich se neumí postarat je na nástup toho, co je příprava na odchod se časem mimo domov.

POVOLEBNÍ VYJEDNÁVÁNÍ

PEPA TRNKA, medvídek od Terezy Maxové

**Za maskou nadačního medvídka
je „kluk“, který vyrostl v děčáku!**

Pepa Trnka (dříve DD Chomutov):

„Žijeme normální život, akorát jsme to měli ztížené příběhem, který nás ovlivnil“

„Když jsem v devatenácti odcházel z děcáku, čekala mě povinná vojna. Jako voják jsem zažil období teroristického útoku 11. září 2001 a také záplavy v roce 2002. Bral jsem to jako plus. Naučilo mě to samostatnosti. Prostě to, co nám dětem z děcáku při tom odchodu nejvíce chybí,“ začíná své vyprávění dnes už 36letý Pepa, který pracuje v Nadaci Terezy Maxové dětem v Praze. Nově vede projekt **TO DÁŠ**, což je nový název pro **NEW JOB NEW LIFE**, který ze Zámečku už dobře znáte. Pepa vám v tomto projektu pomůže najít brigádu nebo

práci. Celý jeho život pomáhá druhým a my jsme se rozhodli ho v nadaci navštívit a připravit pro vás zajímavý rozhovor.

TERORISTICKÝ ÚTOK I ZÁPLAVY

Na vojně je přísný řád. Bylo to jako tehdy v děcáku?

Nebyl to ten klasický řád, který známe z dětského domova. Na vojně jsem byl v Jihlavě a potom u Chomutova, kde jsme

PŘÍBĚH kluka z dětského domova, který dnes pracuje pro Nadaci Terezy Maxové dětem.

Dětem z děcáků pomáhá najít brigádu a práci.

hlídali vzdušný prostor u radaru. Osamostatnil jsem se, naučil se komunikovat, postarat se o sebe sám. S tím, že jsem z děcáku, neměl nikdo problém. Naopak, možná, že ti kluci mě o to více respektovali.

Poděkování od Terezy Maxové: cenu Zlaté srdce převzal v roce 2014

V Diakonii se staral o hendikepované děti

Až po vojně tedy přišel ten pravý „odchod z dětského domova“?

To je pravda, měl jsem rok „navíc“. Po vojně jsem v Chomutově podal žádost o bydlení a ta nevyšla. Měla to být podle úřadu žádost o přístřešek. Říkalo se tomu obytné ateliéry. Jedna místnost, záchod, koupelna. Byl jsem na ulici a řešil, co bude dál. Podle zákona už jsem se do domova nemohl vrátit. První, co mě napadlo, bylo zvednout telefon, že se někde obrátím. Přes Člověka v tísní jsem vyhledal na webovkách kontakt, který mi pomohl sehnat bydlení v Praze. Dali mi bezúročnou půjčku, než jsem si vyřídil vše potřebné na úřadě práce, nové doklady, pojišťovnu...

STROM SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ A POMOC POSTIŽENÝM

Jsi vyučený malíř – natěrač – lakýrník. Hledal jsi pak práci v tomto oboru?

Vůbec ne. Tenkrát v domě na půl cesty se objevil klučina, který se shodou okolností znal s někým v Nadaci Terezy Maxové a hledali na brigádu někoho na projekt „Strom splněných přání“. Tam jsem šel a pomáhal na tomto projektu a získal tím pracovní návyky. Dva roky jsem pracoval v nadaci jako administrativní pracovník pro materiální dary. Tam jsem řešil příjem, výdej a přerozdělování darů, které k nám chodily.

Později si ale dostal nabídku na práci s postiženými dětmi...

Skončil jsem jako administrativní pracovník a začal pracovat

v sociálních službách. To mě přinutilo dodělat si další vzdělání, ve kterém mě podpořila Nadace Terezy Maxové. Bylo to speciální školení na dva roky. Udělal jsem si kurz na asistenta pedagoga a pracovníka v sociálních službách, kde pracuji až do teď. Třináct let v Diakonii.

VYČERPÁNÍ

Tělesně postižení klienti, to muselo být pro tebe dost vyčerpávající...

V Diakonii jsem skončil právě kvůli fyzické vyčerpanosti. Spousta těch klientů je postižena tělesně. Takže vozíčkáři, ležící klienti a je potřeba je zvedat. Na tobě se to pak podepíše hlavně fyzicky. Prostě člověk není břemeno, takže žádné pomůcky neexistují. Maximálně zvedáky, ale tam je stejně potřeba manipulovat s tím klientem, takže to odnáší záda, a to byl signál na změnu. Tito klienti uměli dávat energii, jsou bezprostřední a nejsou zlí. Je to úplně jiná práce s těmito dětmi.

Pracuješ mimo to v azylovém domě pro muže bez přístřeší. Potkal jsi tam někoho, kdo vyrůstal v děčáku?

Setkal jsem se tam i s lidmi, co byli dříve v dětském domově. Dělal jsem si soukromý průzkum. Dělal jsem ho s partou lidí na hlavním nádraží a Masaryčce. Ptali jsme bezdomovců, jestli vyrůstali v ústavní péči s tím, že jsme

jim vysvětlili, že jde o dětský domov, výchovný ústav nebo o jiné zařízení. A z toho nám vyšlo 75 %. Bylo to nějakých 150 lidí, se kterými jsme mluvili. Byl to sice neoficiální výzkum, ale další oficiální uvádí 68 %, takže jsme se moc nešvihli. Je to znamení, že něco je špatně.

„JSEM Z DĚCÁKU“ DO ŽIVOTOPISU NEPATŘÍ

Co je podle tebe špatně?

Nejhorší byla ta nepřipravenost do života a informovanost. Vyřizování dokladů, shánění práce. Dříve ještě hodně dětí uvádělo do životopisu, že vyrůstaly v dětských domovech. Šlo o to nalézt svoji identitu, kam budu patřit v dospělosti – mimo děcák.

A ty jsi ji našel?

Já jsem ji našel. Díky práci. Pomohla mi práce, u které jsem zjistil, že mě baví, aniž bych tušil, že k tomu mám po-

třebné vzdělání. Dostal jsem šanci ukázat lidem, že něco umím a jsem schopný se učit a že to dám! Je to jedna z věcí, která mi u dětí chybí. Nebát se a říct: „Já do toho půjdu!“

ŽIVOT S NADACÍ TEREZY MAXOVÉ

Jsi známý červený medvídek z akcí TeriBear hýbe Prahou...

S nadací spolupracuji dlouho, vlastně od té doby, co mi pomohli. Chci být příkladem, že když mi někdo pomohl, že já můžu pomáhat dál. Pět šest let dělám medvídko na Teribear hýbe Prahou. Letos z nadace odcházela kolegyně a holky z nadace přišly s nápadem, jestli bych nechtěl mít na starost její projekt, který znáte jako NEW JOB NEW LIFE. A to jsem rád přijal!

Během našeho rozhovoru se vůbec nezmiňuješ o své rodině... Jsi s ní v kontaktu?

V tomto jsem měl jasno hodně brzo. Ne. A dneska už to neřeším, protože oba rodiče už nežijí. A já jsem to nutkání nikdy neměl. Měl jsem spíše štěstí na lidi kolem sebe.

Bráchu jsi před rokem našel přes Poštu pro tebe. Nebo spíše brácha našel tebe...

Překvapil mě, protože mě samotného by to nenapadlo. V tomhle bych byl fakt srab. Tak jako v jiných věcech jsem docela silnej, tak v tomto bych byl srab, abych hledal bráchu a ještě přes televizi.

MINULOST MĚ NEZAJÍMÁ

Jaká byla první slova tvého bratra?

První slova od bratra? Nepamatuju si to, to byl takový emoční masakr. Snažil jsem se být silnej, ale jak odjela ta stěna, to v tobě tak emočně pracuje... Nepamatuju si z toho téměř nic, jak to bylo vypjaté.

S Teribearem se chce vyfotit každý. A jen málokdo tuší, kdo se skrývá uvnitř

S bráchou jsme v kontaktu, ale nesetkáváme se často.

O čem jste si s bráchou po těch letech pokecali?

Řekli jsme si takové ty životní věci, že má rodinu – dítě, a co každý děláme. Ale neptali jsme se na to, co bylo. On je z Chomutova, odkud je i jeho náhradní rodina, ale tu jsem nikdy nepoznal.

To vás nezajímalo vaše dětství? Navíc s tím, že jste od sebe vyrůstali jen pár kilometrů?

Nechtěli jsme si o tom povídat. Možná to přijde časem, ale každý žijeme svůj život.

Jsi první, kdo vyrůstal v děčáku a pracuje pro Nadaci Terezy Maxové?

Nejsem historicky první, kdo

pracoval takto v nadaci. Byl to kamarád Štefan Klíma, se kterým jsme společně založili občanské sdružení Přátelé dětského domova a ještě s jednou kolegyní z Dětského domova Dolní Počernice.

KONEČNĚ SOUKROMÝ ŽIVOT Jaké jsou teď tvoje cíle?

Cílem je moje rodina. Mám přítelkyni, která má holčičky v pěstounské péči, a chtěli bychom začít spolu bydlet. Přítelkyně žije mimo Prahu a to já nechci, už jenom kvůli práci. Je na čase se posunout dál i v tom životě rodinném. Řeším pořád starosti svých klientů, ale teď už mám čas i na soukromý život. Začal jsem hrát s kamarádem squash. Ten pracuje u policie, a je to skvělý kamarád. Účastním se fotbalových turnajů.

Plánuješ teď jezdit po dětských domovech s projektem Dáš to! Jak by ses představil děckám?

Tak hezkej asi úplně nejsem. Moje nejsilnější stránky jsou rozhodně výřečnost. Jsem empatický, umím naslouchat a jsem schopný pomoci komukoliv v jakékoliv situaci.

Co je tvoje „krédo“, máš nějaké motto?

Řídím se heslem, které mám od jedné tety: Kůň je nebezpečný zezadu, vůl zepředu a blbec ze všech stran. A tím se snažím řídit. A je to myšlený na ty úřady, aby se jich děcka nebály a s tím, že blbce najdou vždycky a jejich hodně a ať se tedy nikdy nikdo nebojí komunikovat se a ptát se.

Připravil Lukáš Kotlár

Takhle to chodilo před lety, když byl Pepa malý. Krásný vzorovaný svetřík, tesilové kalhoty, které strašně škrábaly, vlasy slavnostně ostříhané po vzoru „hrnec“

Podle kornoutu bonbónů to vypadá na první cestu prvníáčka do školy nebo oslavu narozenin.

Teta mu tehdy říkala:

„Kůň je nebezpečný zezadu, vůl zepředu a blbec ze všech stran.“ A tohoto přísloví se drží dodnes, „blbce“ se snaží ignorovat a hledá kolem sebe dobré lidi.

S hendikepovanými dětmi to Pepa umí. Vzal je i na Terribear a hezky se proběhli

S kolegyněmi z Nadace Terezy Maxové dětem, Terezií Sverdlinovou (uprostřed, je to šéfka celé nadace) a Petrou Zapletalovou

Bláznivý svět médií

očima šéfredaktora webu Zámečku Franty

Ať je léto nebo zima, o ústavních zařízeních média píší pořád. Někdy v dobrém, jindy ve zlém. Jedno však mají tyto texty společné – týkají se nás všech. Kluků a holek v dětských domovech, chlapců a děvčat ve výchovných ústavech, vychovatelů a vychovatelek, ředitelů a ředitelky. Aby někomu z nás neuniklo něco zajímavého či důležitého, ponořil se Franta z naší redakce do mediálních vod a ulovil pár článků, které stojí za okomentování.

DO POLEPŠOVNY BYCH MÍSTO DĚTÍ ZAVŘEL RODIČE, ŘÍKÁ ŘEDITEL „PASTÁKU“

(iDnes.cz, 22. 11. 2017)

Vřele doporučuji přečíst si zajímavý rozhovor s Václavem Konopiským, ředitelem DDŠ Hamr na Jezeře. O problémových dětech, těhotenství nezletilých dívek, oknech bez mříží, pozitivních testech na drogy či sportu jako motivaci. Nenechte se ale zmást titulkem. Byť se zmiňuje o pastáku, pan Konopiský raději volí slovo polepšovna, protože se snaží děti v tomto ústavu polepšit. A větu se zavíráním rodičů ve skutečnosti vyslovil autor rozhovoru, respondent jen souhlasil. Návrh, že by dospělí lidé končili ve výchovném ústavu, je zvláštní. Jen si představte tu horkou novinku: „Sedmatřicetiletého Jiřího Kajínka obvinili z vraždy. Ozbrojená es-korta ho převezla do pastáku.“

Jen aby v budoucnu zkratka DDŠ neznamena-la Domov důchodců se šibenicí...

DETSKÝ DOMOV VYHLÁSILI ZA NÁRODNÚ KULTÚRNU PAMIATKU: VIETE, KTORÝ TO JE?

(Pluska.sk, 27. 11. 2017)

„Ten Franta se asi zbláznil nebo neumí psát,“ říkáte si teď možná o mně. Nebojte, nezbláznil jsem se já ani moje klávesnice. Akorát jsem netradičně zabrousil do slovenských médií. Zaujalo mě totiž, že i dětský domov může být kulturní památkou. Památkový úřad na Slovensku udělil tento status dětskému domovu v Trenčíně – Zlatovciach pro jeho urbanisticko-architektonický komplex. Jen si to představte v Česku. Přijedou turisté z Japonska, zamíří fotit Karlštejn, Karlův most, Kunětickou horu...a váš děcák. Upřímně, vlastně ani nevím, jestli u nás máme nějaký dětský domov zařazený mezi kulturní památky. Několik zám-

ků či historických budov by se možná našlo. Otázkou je, jestli je to výhoda, nebo naopak nevýhoda. Kupříkladu rozbít fotbalovým míčem okno v děcáku na seznamu národních památek může být nepříjemný problém. Na druhou stranu, daný dětský domov by pak byl na úrovni třeba Pražského hradu. Jen by v něm místo prezidenta zlobily děti.

Každopádně Dětskému domovu Trenčín gratulujeme a zdravíme za hranice.

BRATŘI Z DĚTSKÉHO DOMOVA NETUŠILI, ŽE PO OTCI ZDĚDILI DLUH. TEĎ ČELÍ EXEKUCI

(www.ceskatelevize.cz/ct24, 30. 11. 2017)

Podobnou zprávu jsme v minulých číslech Zámečku otiskli už několikrát. A vždycky doufáme, že naposledy. Bohužel, je to tu zase. Dva chlapci z Dětského domova Frýdek-Místek zdědili dluh ve výši 947 000 korun po svém otci, který před pěti lety zemřel. O dlužné částce se dozvěděli, když už bylo pozdě – proti pravomocnému rozhodnutí se nedalo nic dělat. Děcák si přizval na pomoc soudního exekutora, který sice dokázal řízení zastavit, ale podle článku na webu ČT tím případ neskončil. Stát žádá úhradu od nezletilých bratrů 21 000 Kč plus úroky, které každoročně naskakují, protože matka dětí nepřebírala poštu a dědictví neodmítla. To zase někteří úředníci vyměnili mozek za pokladničky a jásají: „Ztratily mámu, ztratily tátu. Teďka děti dluží státu!”

Věřím však, že dobro zvítězí nad zlem a celá záležitost se uzavře ve prospěch bratrské dvojice.

V PŘEDVÁNOČNÍM ČASE LIDÉ NEZAPOMÍNÁJÍ ANI NA DĚTI Z DOMOVŮ

(Deník.cz, 2. 12. 2017)

Text v Deníku se zaměřuje především na DD Humpolec, ale na děti z domovů se našťestí nezapomíná po celé České republice. Díky štědrým lidem, nadacím a různým organizacím budeme mít i my krásné Vánoce. I když symbolem Vánoc má být pohoda, mír a pobyt s rodinou či přáteli, bez dárek pod stromčkem by tyto svátky byly tak nějak nesváteční. Ať je nám 5, 11 nebo třeba 24 let, všichni se těšíme na zvonek oznamující příchod Ježíška. Jestlipak všem přinese, po čem touží? Kdo a čím vás letos asi překvapí? Dá se někde pletený svetr vyměnit za autíčko na dálkové ovládání? K čemu zubní pasta, když si zuby nečistím...nebo že by právě proto?

Odpovědi se každý z nás dočká už za pár dní, tak snad budeme spokojení a mile překvapení. Šťastné a veselé!

František Berger

Šerinka se naučila jezdit na kole

V neděli 1. října jsme se na naší rodinné skupině při snídani domluvili, že pokud bude odpoledne stejně slunečno, tak vyrazíme na projížďku na kolech.

I po poledním odpočinku, kdy jsme čerpali všichni sílu na cyklovýlet, bylo stále krásné podzimní slunečné počasí. A tak jsme vyjeli.

Cestou jsme pozorovali krajinu, která se nám krásně mění v tomto období před očima, každý strom měl jinou barvu listů. Během jízdy jsme si udělali krátkou přestávku na svačinku a doplnění tekutin...a že řízení byla veliká po té cestě do kopečka. V přestávce jsme se všichni snažili naučit naši Šerinku jezdit na opravdovém kole, protože na odstrkávadlo nám už přijde velká. Šeri se zpočátku bála, ale svou velkou snahou to dokázala. Nakonec ujela pár metrů i sama bez pomoci držení.

Domů jsme se vrátili příjemně unaveni a děti se už těší na další společnou vyjížďku na kolech.

DD Lipová
u Šluknova

Děti a teta ze sedmičky
DD Lipová

Nesedíme, neležíme; běžíme

Na konci jednoho zářijového víkendu jsme se už čtvrtým rokem zúčastnili sportovního klání pořádaného spolkem Benešov žije sportem.

Devět dětí s vervou závodilo v běhu ve svých kategoriích, jeden dospělý chlapec se zapojil

do hlavního závodu na 10 km a pět tet úspěšně zdolalo 650 m dlouhou trať v běhu maminek a hospodyněk.

Aktivně se zapojili i ti, kteří nezávodili. Chlapci pomáhali při organizaci závodu na trati a dívky při zajištění občerstvení pro sportovce. Přestože počasí bylo deštivé, všichni jsme tento den prožili v duchu motta Benešovského běžeckého festivalu „NEsedíme, NEležíme, BĚŽÍME.“

DD Racek

DD Racek

Vizážistka zkrášlila vranovské dívky

První zářijový den nás navštívila paní Jana Göpftová, se kterou se známe již od Vánoc a která je velkou příznivkyní našeho domova. Paní Jana je vizážistkou a kosmetickou poradkyní spolupracující s firmou Mary Kay.

Koncem minulého roku slíbila, že nás navštíví, dívky odborně nalíčí a poskytne jim spoustu cenných rad. Děvčata se s radostí společného posezení zúčastnila. Za chvíli byly vidět výsledky její práce. Jak jsme se shodli, vhodné líčení není jenom o zkrášlení tváře, ale také pozitivně ovlivňuje psychiku a chování člověka.

Celá akce se nám moc líbila. Paní Janě ještě jednou děkujeme.

DD Vranov

Každá rodinka si naplánovala vlastní dovolenou

V letošním roce proběhlo mnoho táborů, kterých se naše děti zúčastnily. Hned na začátku prázdnin odjely na stanový tábor v Rabštejnu, nedaleko Slatiňan, aby zde strávily 19 dnů bez vychovatelů, pouze s vedoucími z pořádající organizace a také s mnoha novými kamarády, které si zde našly.

Na další tábor se vypravili společně s kamarády z let minulých. Na děti čekalo 14 dní táboření s hnutím Pathfinder na tábořišti v Dolech u Luže. Novinkou letošních prázdnin byly „dovolené“ jednotlivých domácností. Každá z nich vyrazila do jiného koutu České republiky, aby zde strávila několik dní a nocí pospolu. Výběr cílové destinace byl na každé domácnosti, proto byl někdo v Praze, jiný na horách... Dovolenu absolvovaly všechny děti a s každou domácností jel vždy příslušný asistent pedagoga a dva vychovatelé, kteří jsou k dané domácnosti přiřazeni.

Posledním společným táborem bylo již klasické táboření na Zádušní louce u Kostelce. Tento tábor má již mnohaletou historii a na toto

krásné místo se vracíme vždy po dvou letech.

Mimo tyto tábory a rekreace některé naše děti absolvovaly i jiné tábory – fotbalový tábor, skautský tábor, tábory jiných zájmových skupin, farní tábor... Na konci prázdnin jsme společně tradičně na zahradě ogrilovali kýtu a vypili sud limonády. Při této příležitosti jsme se setkali s bývalými zaměstnanci, s dětmi či mladými dospělými, kteří náš domov již opustili, ale i s rodiči, kamarády a přáteli.

Již nyní se těšíme na další prázdniny!

DD Holice

LUKÁŠ KRPÁLEK

splnil sen judistovi z děcáku

V srpnu se jednomu z našich nadějných judistů Bobovi splnilo jedno velké přání, a to setkat se se svým vzorem – olympijským vítězem Lukášem Krpálkem.

Setkání se uskutečnilo během autogramiády, kdy se podepisoval svým fanouškům kromě Krpálka i jeho reprezentační kolega David Klammert a šéftrenér reprezentace Petr Lacina.

Autogramiáda probíhala ve vestibulu zámku v Hranicích. Pro podpis Krpálka si zašla spousta dětí i dospělých, přesto si pan Krpálek našel chvíli času, aby se setkal s naším Bohouškem.

Bobo si dokonce vyzkoušel své umění s mistrem Evropy do 23 let Davidem Klammertem.

Moc děkujeme za milé setkání a autogram, který už visí u Boba v pokojíčku.

DD Hranice na Moravě

Babí léto rozveselilo Žichovec

Letos již počtrnácté hostil náš domov děti z dětských domovů celého Jihočeského kraje při akci Babí léto v Žichovci. Přijeli k nám kamarádi z Horní Plané, Zvíkovského Podhradí, Homolí, Písku, Radenína a Volyně, takže letošního Babího léta se zúčastnilo 7 dětských domovů a celkem jsme spočítali, že k nám do domova přijelo téměř 100 osob.

Jako každý rok pro nás celodenní hru připravili a zároveň moc děkujeme našim kamarádům z Campamenta99. Celodenní hra byla tentokrát na motivy japonského sci-fi. Naším největším „nepřítelem“ byla Jubaba, která hned na počátku hry zaklela naši kamarádku princeznu a my jsme museli splněním úkolů zjistit její pravé jméno, abychom princeznu vytrhli ze spáru čarodějnice. Rozdělili jsme se do oddílů a v okolí i v areálu jsme plnili více či méně náročné úkoly a sbírali body do celkového závěrečného hodnocení. Poslední úkol byl nejtěžší – proskočit skrz měnící se paprsky laserů (natažené provázky, kterými pohybovali „campamentáři“), sesbírat rozstříhané papírky a složit z nich správné jméno Jubaby. I to jsme nakonec dokázali.

Užili jsme si hodně legrace, počasí bylo nádherné, atmosféra parádní, vyhráli jsme spoustu

krásných věcí aňmamek, opekli jsme si buřty u táboráku a popovídali si s kamarády z ostatních domovů. Poslední „bojovkou“ po vyhodnocení bylo nalezení a sesbírání krásných plyšáků, které jsme objevili za budovou bývalé školy tady v DD Žichovec. Každý si našel toho svého, někteří rychlí jich měli i víc, ale dostalo se na každého.

Nakonec také nesmíme zapomenout poděkovat sponzorům, kteří nám věnovali penízky na dárky aňamky, sponzorovi, díky kterému jsme si pochutnali na výborných koláčích ke svačině (pekárna NoVy Vacov) a sponzorovi, bez kterého by nebyl náš závěrečný oheň tak dobrý a provoněný vůní výborných buřtíček (Maso Uzeniny a.s. Písek)!!!

Všechno se povedlo, sláva vítězům, poražení nebyli. Těšíme se, že příští rok bude ještě lepší a že přijede ještě více kamarádů. **DD Žichovec**

Farmáři z Ostrohu se práce nebojí

Brzy ráno nazout holínky a zapojit se do dojení krav a koz. Pohrbat travu a navozit kozám, nakrmit slepice, koním navozit čistou vodu, vyhřebelcovat poníky, natrhat kopřivy pro kačeny a spoustu dalšího absolvovali děti a vychovatelé z DD Uherský Ostroh u Lucky na farmě Čapí Letka, kam už tradičně jezdí každým rokem. Práce byla spíše zábavou, protože na farmu jezdí všichni moc rádi.

Z Filipa se stal slepičí král, který dokázal bez problémů slepici chytit, Angela se vůbec nebála kopřiv, Daniela od malička miluje kozy, což se projevilo i na farmě. Diana a Monika věnovaly nejvíce času koťátkům, Mariana, Kamila a Liliana sbíraly ostružiny, ze kterých se vařily dobroty. Diana a Marie zvládaly naprosto všechno a ničeho se nelekly, hotové farmářky. Bez problémů nasadí koni ohlávku, koně převedou na jinou pastvu. Už všichni vědí, čím se krmí ovce, kde se bere balík slámy a k čemu slouží, proč slepice snese jen jedno vajíčko za den, co a jak se vyrábí z mléka...

Mimo práce u zvířátek se podařilo vybudovat a pokřtít novou studánku s názvem U skřítků, jedno odpoledne zvládli vycházku společně s poníky na rozhlednu na Onen svět a během cesty poznávali a nasbírali houby.

Necelý týden plný pohody, radosti, nových

věcí a nezapomenutelných zážitků se mohl uskutečnit díky nabídce Aleše Mazúrka, šlapání do pedálů Mirka Šlegla a finanční podpoře fotbalisty Michala Kadlece. Kluci, DÍKY!!! Dobrá věc se podařila.

DD Uherský Ostroh

Kluci ulovili medaile v rybářských závodech

Krásné sobotní dopoledne bylo pro tři naše hochy také velmi úspěšné. V Loučné nad Desnou pořádal Dětský domov Zábřeh rybářské závody, kterých se zúčastnily děti z dětských domovů Zábřeh, Štítý, Prostějov, Plumlov a Lipník nad Bečvou.

Z našeho domova odjeli na závody s panem ředitelem tři hoši – Lukáš, Daniel a Jaroslav. A hned dva z nich byli velmi úspěšní. Daniel obsadil v chytání ryb 1. místo a Lukáš 3. místo.

Moc blahopřejeme. Až budou velcí, určitě z nich budou úspěšní rybáři.

DD Plumlov

Pohádková drakiáda

Podzim nám nabídl další krásný den. Proto jsme jej využili a vyrazili na Skalky, kde SVČ Fokus pořádal již tradiční podzimní Drakiádu na téma **POHÁDKOVÁ**.

Děti se s chutí zapojily do plnění kouzelných úkolů s hrdiny z pohádek. Za splnění všech úkolů byli všichni odměněni mašlí z perníku.

Poté jsme se přesunuli na louku pouštět draky. Děti za své výkony se svými draky dostávaly od pořadatelů sladkou odměnu, především bonbóny, čokoládu nebo omalovánku.

Pro všechny to bylo odpoledne skvělé zábavy s pohádkovými bytostmi a draky v oblacích.

DD Nový Jičín

Závěr DD CUPu se nám nepovedl

Dětský domov Cup (DD CUP) je seriál pěti turnajů v různých sportovních disciplínách o nejvšestrannější domov ČR. S výjimkou kopané se všechny turnaje pořádané DD Praha-Počernice odehrávají v různých koutech hlavního města.

V letošním roce se naše děti zúčastnily čtyř turnajů. V březnu ve stolním tenise (9. místo), v dubnu to byl Memoriál Lucie Hanušové (11. místo), v září jsme obsadili 23. místo v beachpřehazované a v říjnu při prevenci proti nehodám 20. místo.

šenosti do budoucna. I přesto děti bojovaly o dobré výsledky. Přehazovaná se odehrála v krásném prostředí na kurtech pro beachvolejbal v Praze-Ládví. Naše družstvo ve složení Jana M., Nikolas D., Tomáš a Erika střídalo světlejší chvílky s horšími a 23. místo odpovídá

naším dosavadním schopnostem.

Pořadí v posledním díle DD CUPu se určuje po zvládnutí čtyř disciplín, a to z testu silničních pravidel, průjezdu na kole křižovatkou, jízdě zručnosti a rychlosti.

I přes velkou snahu všech dětí (Tonda, Tomáš, Katka a Milan) jsme se museli spokojit s 20. místem.

Příští rok už budeme lepší!

DD Znojmo

Kopané jsme se s dětmi nezúčastnili. Každý turnaj je bodován a body se započítávají do celkového pořadí. V konkurenci 39 DD je umístění našeho domova na 19. místě dobré. Někdy však nejde ani tak o výsledek jako o získané zážitky, nové kamarády nebo opětovné setkání s těmi starými. O body se v jednotlivých kláních zasloužilo celkem 12 dětí a věřím, že všichni si víkendové soutěžení řádně užili a rádi se jich zúčastní i v dalším roce.

Trochu podrobněji teď o turnajích, které byly pro nás premiérové – Beachpřehazovaná a Prevenci proti nehodám. Na obou akcích jsme sbírali hlavně potřebné zku-

Pohádkový les bavil i strašil

V sobotu 7. října se dvě skupinky dětí zúčastnily akce Pohádkový les v Čejově, na který nás pozvala paní Havlová ze školní družiny. Akci měli velice pěkně připravenou, celou trasou se prolínaly úryvky z pohádky Princ a Večernice.

Mimo této pohádky jsme viděli a poznávali i jiné pohádkové postavy – Boba a Bobka, Shreka a Fionu, bludičky, piráty, čarodějnice z perníkové chaloupky. Menší děti se bály čertů a upíra. Všechny nás vylekala i strašidla, která vybíhala a ječela ze tmy v lese.

Celá akce byla časově náročná, ve tmě jsme klopýtali lesem, ale děti byly spokojené a odvážely si vyhrané sladkosti.

DD Humpolec

Hele lidi: Jak žijí slepí lidé

Dětský domov se 29. září zúčastnil výchovně vzdělávacího programu pro děti s názvem Hele lidi.

Děti se seznamovaly formou hry s životem hendikepovaných lidí a prakticky si zkoušely, jak se cítí nevidomí lidé. Aktivně se zapojovaly do činností a své okolí se pokoušely vnímat ostatními smysly, než je zrak.

Dozvěděly se také plno informací o jejich životě. Učily se, jak s těmito lidmi komunikovat a jak jim mohou pomoci. Vyzkoušely si chůzi se slepeckou holí, manipulaci s invalidním vozíkem a ukázaly si Braillovo slepecké písmo. Závěrem děti kreslily přes průhlednou desku obličej kamaráda.

DD Polička

Kuba s Pavlem si vysloužili potlesk

Svatohavelské posvícení bylo dobře organizované; musím pochválit zvukaře, který nám naši hudbu dobře ozvučil. Naše děti nás opět svým hudebním vystoupením potěšily.

Jakub a Pavel vzorně reprezentovali DDŠ. Je to další zkušenost pro naše hochy. Diváci každou píseň odměnili potleskem. Paní starostka mi oznámila, že s námi počítá i příští rok.

Ivan Oračko, DDŠ Liběchov

Festival dal příležitost hercům z DD

V polovině září jsme s nejmenšími dětmi našeho domova navštívili Prahu, kde se konal Republikový divadelní festival. V Divadle Jiřího Grossmanna se předvedli malí i velcí herci z devatenácti dětských domovů.

Každé představení bylo oceněno potleskem, i to naše O Palečkovi. Celý festival uváděla Míša Maurerová, kterou děti znají ze seriálu Ulice. Po ukončení přehlídky následoval oběd – děti milují řízky, a tak si všichni moc a moc pochutnali, dokonce bylo i na přidání. Po obědě výborný dortík a pak hurá na prohlídku Prahy.

Byly zajištěny autobusy s průvodci. My jsme si vybrali výlet na Petřín, kde děti řádily v zrcadlovém bludišti a také vyšlapaly schody na Petřínskou rozhlednu. Pak už jsme museli spěchat na vlak domů. Děti byly unavené, avšak cestu vlakem si i nazpět domů užívaly. Všichni padli až v domovském autě, kterým jsme jeli z nádraží zpět do DD.

Výlet byl moc hezký a náš úspěšný divadelní kousek určitě použijeme pro další vystoupení.

DD Frýdek-Místek

Autistického malíře inspirují pohádky i hry

V raném školním věku tužku a papír neměl rád. Zato v posledních dvou letech je s pastelkou největší kamarád. V prostorách dětského domova ve Smolině byla 19. října 2017 slavnostně zahájena Výstava Davidových kreseb. Náš malíř byl v tento den hodně nesmělý, ale svými pohyby a gesty dával všem najevo, že je spokojený.

David je pohledný jedenáctiletý mladík s poruchou autistického spektra. Jeho vnímání a reakce na okolí ho odlišují od ostatních lidí. David má zkrátka svůj svět autisty. Jeho obrazy jsou hodně konstruktivně propracované a zdravý člověk by takovou kresbu ocenil běžnou pochvalou. K Davidovi je ovšem nutné přistupovat jako k osobnosti s autismem, a tudíž na jeho výtvarný projev nahlížíme s velkým nadšením a respektem.

Náměty pro svoji tvorbu čerpá z pohádek, filmů a hry Angry Birds. Součástí vernisáže bylo i tvořivé překvapení pro děti a bohaté občerstvení pro všechny přítomné.

A jak by svoji výstavu asi zhodnotil samotný malíř David? I když chlapec své emoce sám popsat nedokáže, jeho blízké osoby mohou potvrdit chlapcovu spokojenost. Davidovy obrazy chceme v příštím roce prezentovat

i v okolních městech; a vzhledem k tomu, že jsem na Výstavě Davidových kreseb osobně byla, musím říci, že je jedinečná a určitě stojí za zhlédnutí.

DD Smolina

vychovatelka Božena Naňáková
DD Smolina

Žáci se proměnili v upíry či duchy

Ve středu 25. října se v naší škole konal Halloweenový den. Už od rána přicházely do školy děti oblečené v maskách, a tak by si náhodní návštěvníci školy mohli myslet, že nám někdo školu začaroval, anebo že se dostali do pohádky.

Na chodbách i ve třídách se to jen hemžilo čarodějnicemi, upíry, černými kočkami, kostlivci i duchy...

Celý den si všichni moc užívali.

DD Krompach

Pěstírna, Mafie, Únos...

Hra začíná v Karlových Varech

Chtěli bychom poděkovat firmě Mrazírny Plzeň - Dýšina, zejména výkonnému řediteli společnosti panu Vladimíru Selingerovi a jeho kolegyním, kteří pro nás připravili 27. října výlet do Karlových Varů s bohatým programem.

Autobusem jsme se v ranních hodinách vydali z Plzně do Karlových Varů, a aby nám cesta rychleji ubíhala, bylo pro nás připraveno občerstvení. Poté jsme byli seznámeni s programem celého dne a rozdělili jsme se na dvě skupiny podle věkových kategorií.

První skupina byla složena z menších dětí, které navštívily překrásný Vánoční dům v Karlovarském záměčku Doubí, ve kterém se nachází unikátní vánoční výzdoba. Vše se zde třpytilo a svítilo, až nás zrak přecházel. Poté jsme vyjeli lanovkou do Motýlího domu Diana, kde jsme na vlastní oči mohli shlédnout nejkrásnější motýly z celého světa.

Druhá skupina větších dětí se zúčastnila únikových her s názvem „Hra začíná – Escape Karlovy Vary“. Zde jsme se rozdělili na další 3 skupiny, abychom se postupně vystřídali při hraní všech her: „Pěstírna, Mafie, Únos“. Cílem těchto her je najít stopy, indicie, vyřešit hádanky a dostat se zpátky ze hry ven ve stanoveném

čase. Museli jsme pořádně zapojit logické myšlení a nejdůležitější byla naše hromadná spolupráce. Hry jsou úžasně vymyšlené a my jsme tak měli možnost si užít spoustu legrace, ale i strachu. Poděkování také patří sl. Tomanové, p. Pavězkovi a ostatním členům týmu „Hra začíná“, protože se o nás také úžasně starali, a hlavně bez jejich návodů bychom jednotlivé hry asi nikdy nedohráli.

Po velmi příjemném dopoledni na nás čekal výborný oběd a vydali jsme se na cestu zpět. Členové týmu Mrazírny Plzeň - Dýšina nás celý den doprovázeli a moc pěkně se o nás starali. Patří jim velké díky za to, že jsme mohli být součástí tak úžasného zážitkového výletu, na který budeme ještě hodně dlouho vzpomínat.

DD Domino

V domově vyrůstá nadějný fotbalista

Dominik je v našem dětském domově od svých devíti let. Přišel z rodiny společně s mladším bratrem Kubou. Začátky pro něho nebyly lehké, jak v domově, tak i ve škole, kam nastoupil.

Na rodince byl společně se staršími chlapci, kteří se věnovali fotbalu, začínal na hřišti DD společně s nimi, občas si zahráli fotbal v rámci turnajů dětských domovů. Od roku 2014 navštěvuje FK Lokomotiva Česká Lípa. Zprvu byl jeden z mnoha, výrazně se neprojevoval – hledal si svou pozici. Postupně se zlepšoval, trénoval, makal na sobě a výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat.

V letošním roce měl obzvláště vydařenou sezónu. Získal trofej nejlepšího střelce KP U-15 a nejlepšího hráče zimního halového turnaje 2017. Tím na sebe upozornil a začali se o něho zajímat trenéři různých klubů. O letních prázdninách měl možnost se zúčastnit fotbalového kempu a získal další kontakty s příslibem stu-

dování a hraní fotbalu i v jiných krajích ČR.

V září Dominik nastoupil do posledního ročníku základní školy. Fotbal hraje za nejlepší klub v České Lípě Arsenal, kde o něho moc stáli. Po absolvování ZŠ se budeme všichni včetně Domči snažit, aby se jeho cesta vzděláváním i sportem ubírala správným směrem.

Jsmo moc rádi, že máme v našem domově takového nadaného sportovce, který je velkým vzorem ostatním dětem.

Zuzana Svobodová
DD Dubá-Deštná

Vaneska ukázala, co umí

V pátek 20. října pořádala organizace Eurotopia.CZ s podporou Statutárního města Opavy a pod záštitou náměstka primátora statutárního města Opavy pana Josefa Stiborského talentovou soutěž „Ukaž, co umíš“.

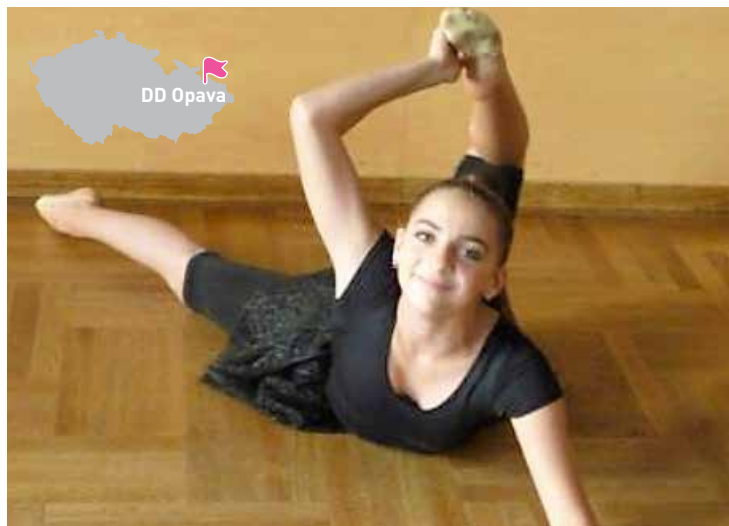
Přihlásit se mohly děti a mládež od 10 do 20 let z celého Moravskoslezského kraje. Soutěže

se zúčastnila také naše Vaneska K., která pod tradičním vedením vychovatelky a meto-

dičky prevence Olinky Škrabalové předvedla nádherné taneční vystoupení a tuto talentovou soutěž v kategorii jednotlivců absolutně a suverénně vyhrála. Ze soutěže si odnesla spoustu krásných a hodnotných dáreků a již dnes se těší na další soutěže.

Vanesko, jsi nesmírně šikovná, moc Ti všichni v dětském domově v čele s panem ředitelem blahopřejeme.

DD Opava

Sokolník přivezl mazlivého výra a lovce Vendu

V září do areálu našeho školského zařízení přijel pan sokolník Procházka z Prahy, aby žákyně naší základní a střední školy zasvětil do problematiky života sov a dravců.

Protože panovalo nádherné počasí, využili jsme našeho parku a poutavou přednášku s praktickými ukázkami absolvovali venku.

Pro mnohé z nás bylo možná překvapení, že Výr velký byl přítulnější než například Pušтік obecný. Výra velkého jsme si mohli i pohladit. Na závěr nám předvedl i svůj lov sokol Venda.

Celá akce se velmi líbila, pan Procházka nám zodpověděl i naše všetečné dotazy. Ještě jednou děkujeme.

VÚ Počátky

Kristýnka se ozvala z Paříže. Po 25 letech

Budu vám vyprávět příběh, který nezačal radostně, konec je však více než dobrý. Před více než dvaceti lety jsem do našeho domova přijal sourozeneckou skupinu pěti dětí. Čtyři holky a jeden kluk.

Tak jak to většinou bývá, začátky byly těžké. Ale zvykli jsme si na sebe a vzniklo mezi námi pevné pouto. A tak jsem jednoho dne přivedl do své pracovny jednu ze sester, malinkou, útlou a milou Kristýnku a představil jsem ji novým rodičům. Padli si do oka okamžitě a netrvalo dlouho a Kristýnka nás opustila. Do nového domova, do nové šance na plnohodnotný rodinný život. Zamávali jsme si, objali se, zamáčkli slzu a věděli jsme, že jsme udělali tu nejlepší věc.

TELEFON SE ZAHRANIČNÍM ČÍSLEM

A tak uběhlo dvacet pět let; až donedávna, kdy se mi ozval telefon se zahraničním číslem. „Halo, tady Kristýna. Žiji již mnoho let v Paříži a ráda bych za vámi přijela...” Brada mi dojetím a nadšením spadla až na prsa. Po takové době.

A tak jsme si začali volat, mezi Tisou a Paříží počala čilá komunikace.

KRÁSNÁ MODELKA

Kristýna v Paříži kamarádí s krásnou modelkou Andreou, která se chystá do významné světové soutěže. A jednou z podmínek účastnic té soutěže je krátký šot z jejich charitativní činnosti. A tak Kristýnu napadlo, že vše by se mohlo odehrát v našem domově. A stalo se.

V úterý odpoledne přijelo před naši bránu auto s Andreou, Kristýnou a profesionálním filmařem, který režíroval celou tuto akci. Hory dárků, sladkostí, hračky a už je tady smečka našich nejmenších diblíků. Snad jen minuta otálení a Andrea je v obležení všech malých. To bylo radosti. Vše se natáčí, fotografuje a nám připadá, že Andrea je jednou z nás, o Kristýně

ani nemluvě. A tak uběhlo odpoledne ve hrách, čtení pohádek, smíchu a radosti.

Poslední zamávání a plány na další setkání a spolupráci. Moc se těšíme a máme radost, že jsme Kristýnu připravili na život (i v Paříži) více než dobře.

DD Tisá

Vyšplhali jsme na vrchol větrné elektrárny

Na začátku prvního listopadového víkendu nás Martin s Adélkou a Terezkou vyvezli k větrným elektrárnám, abychom se seznámili s tím, v čem Martin podniká.

Čekali na nás jeho spolupracovníci, kteří se postarali nejen o to, aby nám bylo teplo, abychom dostali do sebe něco na zub (li když my jsme také přivezli občerstvení – jednohubky, buchtý, koláče, tousty), ale abychom se vyšplhali na vrchol větrné elektrárny.

Bylo to náročné, ale stálo to za to. Stanuli jsme na vrcholu větrné elektrárny a hleděli do okolí. Super zážitek, adrenalin – to se nedá vyličit, to se musí prožít.

Martine, Adélko, Terezko – DÍKY!

DD Dolní a Horní Čermná

Podzimní prázdniny v Harrachově

Vzhůru za dalším dobrodružstvím. Asi si říkáte, co tím dobrodružstvím myslíme. My vám o tom něco povyprávíme. Vyrazili jsme si do Harrachova na podzimní prázdniny.

Velké děti jely vlakem s tetou Martinou a s tetou Simonou a malé děti jely autem se strejdou Viktorem. Byla to pro dlouhá cesta, a tak jsme si ji krátily různými hrami. Ve vlaku jsme hráli slovní fotbal a při čekání na další vlak jsme hráli na úkoly. Hra na úkoly má jasná pravidla, někdo vymyslí úkol někomu jinému a ten ho musí splnit. Takže například udělat piruetu, doskákat k lampě jako žabák a podobně. Díky těmto úkolům nám dlouhá, osmihodinová cesta utekla jako voda.

Po příjezdu na penzion Tesla na nás čekali již malé děti se strejdou Viktorem na hřišti, které bylo kousek od našeho penzionu. Dali jsme si oběd a utíkali za nimi, ale jelikož už bylo hodně

hodin, brzy byla tma. Zbýl nám čas na vybalení našich věcí a večerní povídání se strejdou a tetami a těšení se na další den.

Další den byl již pro nás atraktivnější. Vydali jsme se na Mumlavu, kde nás ty, kteří tuto krásu ještě neviděli, čekali obrovské vodopády, z jejichž nádhery nás přecházel zrak. Cestou k nim jsme splnili úkoly, které si na nás liška Bystrouška na její lesní cestě přichystala. Odpoledne jsme se vydali na harrachovské skokanské můstky.

V pondělí nás svou návštěvou poctili herčky z divadla ABC Henrieta Hornáčková a Petra Johanson a s naším panem ředitelem. Henrieta s Petrou nás naučily spoustu nových

společných her, kterými si pak můžeme krátit různé chvíle, u kterých se navíc velice zasmějeme. Zdržely se až do úterý, takže jsme si jich užili do sytosti a těšíme se na další jejich návštěvu.

Během pobytu jsme trénovali také svou zručnost a to stavěním lesních, mechových království. U této aktivity se zapojily nejvíce malé děti, kterým tato činnost byla také určena.

Středeční den byl ve znamení bobové dráhy, která všechny moc bavila a i přes počáteční nervozitu si jí všechny děti velice užily, a kdyby mohly, jezdily by tam snad do teď. Odpoledne jsme se vydali po cestě Jára Cimrmana a to do Příchovic do areálu u Čápa, kde na nás čekalo první oficiální muzeum českého génia a dobrodruha. Maják Jára Cimrmana, který se v areálu také nachází, jsme kvůli veliké mlze, která by se dala krájet, nenavštívili.

Předposlední den nás čekal celodenní výlet, na který jsme jeli dlouho očekávanou lanovkou. Pěšky jsme se vydali za nosem a došli jsme až na Dvoračky, cestou jsme si na Ručičkách dali oběd a šli na zpáteční cestu, abychom stihli lanovku. Večer na nás čekalo ještě jedno překvapení a to rozdělaný oheň a opékání buřtů, takže jsme se i tak symboliky písni rozloučili s naším pobytem.

Byl to super týden, v penzionu Tesla byli všichni moc příjemní a ochotní a atmosféra celý týden byla moc krásná. Jen nám ten týden nějak rychle utekl.

Do nebe vzlétli originální draci

Krásné podzimní odpoledne využily děti z DD Volyně k uspořádání drakiády.

Samotnému pouštění draků předcházela samozřejmě příprava, která zahrnovala samotnou výrobu draka a jeho následné zdobení. Jednotlivé skupiny pojal výzdobu svého dráčka odlišně, takže vznikla opravdu originální dílka.

Následovalo vyhlášení nejhezčího draka, ocenění všech zúčastněných a nesmělo chybět ani vypuštění dráčků. Dětem se drakiáda moc líbila a všichni jsme si tento den užili.

DD Volyně

VRAT SE MI

Martin (17)

DD HODONÍN

Sedím tu a zdá se mi, jako by bylo včera,
když jsi mě v objetí držela.

A teď jen sedím sám v koutě a vzpomínám
na to krásné, co jsme spolu prožili.

Já chtěl bych být zase tvůj.
Slzy mi z očí padají jedna za druhou a nejdou zastavit,
když na naši lásku vzpomínám,
chce se mi plakat,
chce se mi smát.

Nevím, co dělat teď mám.
Cítím se tak sám bez dotyků tvých,
a ta vzpomínka na tebe mne ubíjí.
Proč vzpomínky musí tolik bolet?

Strázně se bojím! Bojím se,
že lásku už nikdy nepoznám... už nikdy.

Já chtěl bych ti říct, že tě rád mám,
ale slova už jsou zbytečná.

Prosím, vrať se mi!

Kalendář NEVZDÁVEJ TO pomůže, pokřtil ho Rytmus

Nejlepší čeští zápasníci a zápasnice, kteří svým soupeřům nahaní strach v ringu na největších tuzemských galavečerech, se rozhodli pomoci potřebným. Vyměnili tělocvičny za fotoateliér a pod taktovkou zkušeného fotografa Petra Mamuly vznikl charitativní kalendář NEVZDÁVEJ TO!

Za projektem pro děti z DD stojí koncept Bohatý sirotek, věnující se začleňování dětí bez rodičů do společnosti už přes čtyři roky. Dohromady s Real Fighters Life vznikl unikátní kalendář, jehož cílem je pomoci osmi dětem, které čeká odchod z dětských domovů.

Křest kalendáře, ve kterém se představilo dvanáct sportovců, jako například Karlos Vémola, Lucie Sedláčková, Michal Martínek, Sandra Mašková či Fabiana Bytyqi, proběhl v pražském baru Loca. Akci moderovala Veronika Farářová a role kmostrů se zhostili slovenský rapper Rytmus a nejlepší tuzemský boxer Štěpán Horváth.

Kalendář podpoří děti z:

- DD Dubá Deštná,
- DD Dolní Počernice,
- DD Plesná,
- DD Karlovy Vary.

Bohatý sirotek

Kalendář pokřtili Rytmus, Štěpán Horváth a dvě láhve šampaňského

Kalendář pomůže čtyřem dětským domovům

Křest byl plný zajímavých setkání a rozhovorů

Mezi hosty nechyběl ani ředitel dolnopočernického domova Martin Lněnička

Selfie s Rytmusem. Takle fotka bude na Facebooku bodovat

A kdo nezvládal selfie, požádal profesionálního fotografa

ŠVAGŘI v České národní bance. V ruce měli zlatou cihlu!

Přišel podzim a s ním pro písecký dobrovolnický spolek ŠVAGR i čas na přípravu každoroční výpravy do Prahy. Odesílání e-mailů, telefonáty a společné domlouvání a plánování přešlo v každodenní rutinu. Výsledkem byl program na celé podzimní prázdniny, trvající od středy 25. října do neděle 29. října 2017, a 25 přihlášených dětí, natěšených stejně jako přípravný tým vedoucích. Už jen počkat na středu a vyrazit!

V Kapucínátu na Hradčanech nás již čekali. Rychle rozdělit pokoje a děti můžou přijíždět. Postupně dorazily všechny přihlášené děti z dětských domovů v Žichovci, Písku a Volyni. K večeři již tradičně děti dostaly bramborovou kaši a sekanou, zahrály si pár seznamovacích her a byly rozděleny do skupin, ve kterých budou po zbytek akce fungovat.

Od čtvrtka až do soboty večer si celé skupiny plánovaly a sestavovaly program, podle toho, co vše chtěly v Praze zažít a vidět. Po snídani vyrazit po skupinách do města a na večeri se vrátit do Kapucínátu.

V BANKOVNÍM TREZORU

A zážitků bylo mnoho! Navštívili jsme bývalý trezor České národní banky, kde jsme si mohli vzít do ruky opravdovou zlatou cihlu. Zkusili jsme si sjet bobovou dráhu. Prohlédli jsme si interaktivní výstavu Krištofa Kintery s názvem Nervous Trees. Zjistili jsme, jak funguje letiště. Zaskákali jsme si na trampolínách a zalezli si v lanovém centru. Viděli jsme spoustu pražských památek a zažili mnoho dalšího. Kromě toho jsme na oběd zašli do několika restaurací a večer zakusili vlastnoruční přípravu večeře pro všechny ostatní.

DOMŮ SE NIKOMU NECHTĚLO

V sobotu večer se program protáhl a my zůstali v noční Praze i na večeři. Po návratu do Kapucínátu se objevily první rozlučkové slzy, které pokračovaly i v neděli ráno při odjezdu. Hlavně

děvčata nesla konec celého pobytu smutně, avšak ani chlapcům se odjíždět nechtělo.

A stejně jako děti, tak i celý tým vedoucích, kterých se v Praze vystříдалo celkem jedenáct, se už teď těší na další zážitky a události se ŠVAGRem, které na ně čekají!

ŠVAGR Písek

Víkendovka Začni správně byla plná skvělých zážitků

Ve dnech 10. až 12. listopadu se v Budislavi poblíž Litomyšle konala víkendovka Začni správně. Přijeli mladší z dětských domovů v Brně, Býchorech, Lichnově a Vysoké Peci a k nim se přidali i ti, kteří již dětský domov opustili. Nechyběli ani jejich starší kamarádi, tzv. mentoři, kteří jim pomáhají při vstupu do „běžného“ života. Jak to celé probíhalo?

Je pátek hodina po poledni a my vyrážíme z Prahy na místo určení – do malebné obce Budislav, která je nedaleko Litomyšle. Máme před sebou zhruba dvě a půl hodiny cesty, ale to nevadí, těšíme se, až se odpoledne všichni potkáme. Cesta uteče jako voda a na místo postupně dorazí všichni účastníci naší víkendovky. A bonus pátečního večera? Přijela za námi i naše skvělá patronka herečka Eva Josefíková. Ta se postarala i o menších rozruch v místní restauraci, kde jsme měli objednanou večeři. Při odchodu se nás totiž pan výčepník zeptal:

„A ta slečna v tom bílém tričku, není to náhodou hééřečka?“ Měl pravdu.

Po večeři jsme se přesunuli do krásného dřevěného iglú, kde jsme se nejen všichni navzájem seznámili, ale pověděli jsme si i něco málo k tomu, co nás druhý den čeká. Celý večerní program s námi byla také Evička a bylo to moc prima. Poté následovala volná zábava, kde jsme si s Evičkou také zazpívali a popovídali. Do druhého dne bohužel nezůstala, ale i tak jsme byli rádi, že za námi dorazila.

Sobotní ráno bylo pomalejší. Ranní ptáčka

vstávala už kolem osmé, ale někteří si poleželi až do poslední chvíle. Potom si každý připravil snídani dle své chuti a krátce po deváté začínal program. Zaměřili jsme se na lidské hodnoty, povídali jsme si o tom, jaké hodnoty mají například lidé v Nepálu, jaké jsou u nás a každý z nás měl možnost se zamyslet i nad těmi svými. Dopoledne jsme si také vyzkoušeli, jaké to je být nevidomý. Malovali jsme totiž poslepu. Bylo to nejen poučné, ale i zábavné.

A i v sobotu za námi dorazila návštěva. Úderem desáté se v Budislavi objevil náš dvorní fotograf Mirek a zůstal s námi až do večera. Dopoledne zdokumentoval naše aktivity uvnitř iglú a odpoledne se s mládežou vypravil na venkovní hru po okolí. Cílem hry bylo najít jednotlivé „kešky“, vyzvednout si v nich vzkaz a rozluštit ho. Poté se měla každá skupinka vypravit na nedalekou rozhlednu, kde pro ně byl ukryt malý poklad. Dorazili všichni. Jen je nepřivedla vyluštěná zpráva, ale rozbité koleno. Takže jsme si neplánovaně procvičili ošetření zraněného, poskytnutí první pomoci a nutno

podotknout, že jsme to zvládli skvěle.

Po večeri přišel na řadu zasloužený odpočinek a volný program. Někteří zalehli do postelí a jiní si společně povídali a hráli nejrůznější hry. V neděli nás čekal už jenom úklid, loučení a odjezd domů. Všichni jsme si to užili a už teď přemýšlíme, co podnikneme příště.

Foto: Miroslav Lepeška

Pojed' na víkendovku příště s námi!

Pokud si chcete užít fajn víkend s kamarády z dalších domovů, pojedte příště s námi! Na léto roku 2018 opět plánujeme fajn tábor pro starší, kde se můžete podílet na programu a zároveň nezapomínáme ani na osobní volné chvíle. Zváni jsou všichni starší 15 let. Stačí sledovat na FB Začni správně nebo koukni na www.zacnispravne.cz. Můžeš také napsat na alena@yourchance.cz.

Projekt Začni správně realizuje yourchance o.p.s. za finanční podpory Nadace DRFG. Speciální poděkování patří Marii Veronice Winklerové, která významně podporuje projekt Začni správně, Nadaci KB Jistota, která finančně podporuje práci v Ústeckém kraji a také společnosti WAG payments solutions.

Tři setkání za námi...

Čas letí jako voda. Za poslední tři měsíce jsme společně s **25 mladými lidmi z 8 dětských domovů** prožili tři prodloužené víkendy na trénincích dospělosti.

První školení bylo věnováno vzájemnému seznámení. **Druhé školení** bylo věnováno tématu PRÁCE. Společně jsme se zamýšleli nad tím, kde si práci mohou najít, co k tomu potřebují, co bych měl vědět, než jdu na pohovor a hlavně, jsme si mohli pohovory vyzkoušet! S tím, aby si pohovorem prošel každý a získal maximum užitečných informací, nám pomohli **dobrovolníci z Vysoké školy ekonomické – Fakulty podnikohospodářské**, ze společnosti **HILIT ČR** a **IntraWorlds s.r.o.** Ačkoli tréma a obavy mívaly chvílemi navrch, v závěru vyhrála odvaha a chuť se poprat se s výzvou a pohovor nanečisto si vyzkoušel každý.

Jak hospodaříme s našimi penězi teď a jak s nimi budeme hospodařit, až z nás budou ti dospěláci bez dozoru? To a mnoho dalšího jsme řešili na **třetím setkání**, které bylo věnováno našim osobním financím. Opět jsme si přizvali na pomoc odborníky na slovo vzaté, a to zástupce z **Vysoké školy ekonomické – Fakulty podnikohospodářské** a finanční poradce z **AMJ Corporation**.

GIVING TUESDAY

Aby se tréninků dospělosti mohlo zúčastnit, co nejvíce dětí uspořádala **Nadace O2** v rámci mezinárodního dne dárcovství = Giving Tuesday benefiční sbírku mezi zaměstnanci O2. Její výtěžek je úžasných **121 940 Kč**.

GIVING TUESDAY

Zaměstnanci O2 vybrali v rámci mezinárodního dne dárcovství úžasných 121 940 korun!

Přímo v den Giving Tuesday jsme se pak vydali do sídla společnosti O2, kde pro nás byl připraven vzdělávací program na témata – bezpečné chování na internetu a dobrovolnictví. „Naším cílem je upozornit na to, že pro dobrý start do života každého z nás je nejdůležitější vzdělávání,“ říká Anna Kačabová, ředitelka Nadace O2. „Chtěli jsme děti inspirovat k tomu, aby se v životě nebály a zapojovaly se také do dobročinných aktivit ve svém okolí,“ říká Anna Kačabová. A v O2 mysleli i na náš odpočinek a na odpoledne nám zajistili volný vstup do aquaparku, kde jsme mohli relaxovat.

V tak krátkém čas, tolik nového. **Člověku se z toho až zatočí hlava**. Ty naše se ještě trochu točí, ale teď je oddychový čas na vstřebávání, uložení a nabrání nových sil na závěrečné, čtvrté, setkání. Na něm se budeme věnovat opakování, ujasňování a ukotvení toho, co je pro každého jednoho důležité.

CO JSOU TRÉNINKY DOSPĚLOSTI

Tréninky dospělosti jsou mladé lidi ve věku 16 – 21 let, kteří se chystají opustit dětský domov a postavit se na vlastní nohy. Mladí lidé se pomocí zážitků učí rozpoznávat různé situace a chápat, jak v nich jednat.

Zapojené dětské domovy

Frýdek-Místek, Počátky, Jeseník, Kašperské Hory, Vizovice, Senožaty, Hrotovice a Melč.

Za tým Spolu dětem vám přeji krásné a klidné Vánoce a do roku 2018 vše dobré!

Jana

jana.kotalova@spoludetem.cz

Vzdělávací programy jsou zaměřeny na získávání práce a hospodaření s penězi

Krásný vánoční dárek: šek od společnosti O2 na 121 940 korun

Za podporu projektu děkujeme

Zahradnictví Líbeznice
 VŠE – Fakulta podnikohospodářská
 Nadaci O2
 Nadaci Naše dítě – fond innogy Česká republika a.s.
 Nadaci Terezy Maxové dětem
 Nadačnímu fondu ETELA
 Nadaci Táta a máma
 Fip-Props s.r.o.
 Avacom s.r.o.
 zaměstnancům společnosti HILTI ČR
 a individuálním dárcům

Prestižní Mezinárodní cena vévody z Edinburghu je opět ve světě dětských domovů

Roman „Menhit“ Berky (dříve DD Solenice): Hlavní je vyplnit „prázdkno“ a mít své cíle!

Roman (18) se možná jednou proslaví jako rapper „Menhit“. Na konci listopadu převzal v Muzeu české hudby v Praze prestižní ocenění. Stal se absolventem bronzové úrovně mezinárodního programu DofE, který pod britskou královskou rodinou běží ve více než 140 zemích světa. V České republice nejsou v programu DofE zapojeny jen střední školy a gymnázia, ale také dětské domovy. Dalším z držitelů tohoto ocenění je právě Roman, který se před třemi měsíci rozhodl opustit brány dětského domova v Solenicích.

**BRONZOVÉ MEZINÁRODNÍ OCENĚNÍ
VÉVODY Z EDINBURGHU DÁLE PŘEVZALI:**

Martin Čureja (DD Solenice)

Matěj Diče (DD Solenice)

David Jelínek (DD Solenice)

Barbora Balogová (DD Solenice)

Rostislav Zámečník (DD Hodonín)

Roman zarepoval i na slavnostním ceremoniálu při předávání prestižních cen DofE

„Ocenění jsem dostal za splnění oblastí: sport, talent, dobrovolnictví a za uskutečnění dobrodružné expedice. V rámci talentu jsem si vybral rap. Mým cílem bylo, aby mě to nadále naplňovalo a bavilo a abych se v tom zlepšil.“ V rámci dobrovolnictví Roman pravidelně uklízel odpadky ve svém městě a také jezdil, jak sám říká, do důchodáku. „V důchodáku mě zajímaly ty příběhy, člověk sbírá informace a dává si to v hlavě dohromady.“

Právě Rap byl pro Romana tou nejzajímavější částí programu. Složil rapovou písničku, se kterou se dokonce s dalšími oceněnými mohl při slavnostní ceremonii podělit. Jeho písnička mířila do Dětského domova Solenice jako poděkování a rap o andělech a o tom, že ne každý měl to štěstí, mluvila opravdu za všechno.

„Když jsem přišel do dětského domova, byl jsem negativní a nebyl jsem motivovaný.

Neměl jsem rád lidi. Přes talenty a kamarády na Nejmilejších koncertech jsem se přes muziku seznámil s hodně novými lidmi. Od svých 12-13 jsem přišel ze školy, učil se a pak jsem do 10 nebo 11 hodin večer psal texty a vytvářel instrumentály,“ říká Roman, který se zapojením do DofE nejprve váhal. „Říkal jsem si, k čemu to vlastně bude, ale když jsem si přečetl o DofE na internetu, rozhodl jsem se na sobě pracovat a zdokonalovat se v tom, co mě baví.“

Ve škole si vybral zedničinu a potom šel na zámečnicka. „Ted pracuji ve Sklárnách Kavalier jako strojník, kde se balíkuje. Je to v pohodě, já stojím, stroj balíkuje, ale když se něco pokazí, musím vědět a vše napravit, což už není sranda.“

A co by vzkázal všem do dětských domovů? „Aby přestali žít negativní život, a aby neměli před sebou prázdno. Z domovů jsem znal hod-

ně děcek, co neměly žádné cíle. Mají cíle, že se vyučí, jdou makat a nic. Přál bych jim, aby měly něco, co vyplní to prázdko a bude plné štěstí

Proto si myslím, že DofE je dobrá věc, DofE umí vyplnit to prázdko."

Lukáš Kotlár

**I váš dětský domov
se může stát DofE centrem!
Co to znamená?
Mrkněte na **www.dofe.cz****

Mezinárodní cena vévody z Edinburghu (DofE) je celosvětové ocenění pro lidi ve věku od 14 do 24 let, které je motivuje a podporuje v jejich osobním rozvoji.

Mladí lidé si stanovují cíle ve čtyřech oblastech: talent, sport, dobrovolnictví a expedice. S pomocí dospělého mentora usilují o jejich splnění.

Po celém světě se již zapojilo přes 8 milionů studentů, v ČR se DofE letos účastní více než 2000 mladých lidí. Nadační fond DofE navíc v případě potřeby účastníky programu finančně podporuje v jejich aktivitách.

SBOHEM DĚCÁKU

Film, který by měl vidět každý z vás

Koncem listopadu zamířil do kin dokumentární film s názvem „Sbohem děcáku“ zachycující problematiku odchodů z dětských domovů do reálného života. Hlavními aktéry děje jsou bývalí chovanci z DD Ústí nad Labem – Severní Terasa: Simona (dnes už Robbie), Jarda a Lukáš.

Tři lidé, tři odlišné příběhy. Jedno mají však společné. Po opuštění DD se musí postavit na vlastní nohy a postarat se sami o sebe. Každý na dráze plnoletosti startuje s určitým přáním. Simona touží po změně pohlaví, Lukáše baví hip hop a chtěl by s ním uspět ve světě showbusinessu, Jarda by rád založil početnou rodinu.

Časosběrný dokument natáčela Hanka Ludvíková Muchová více než čtyři roky. Ve spolupráci s producentkou Hanou Třeštíkovou vznikl snímek, který umí diváky nejen nadchnout, ale i dojmout k slzám. „Producent je člověk, který stojí u filmu od začátku až do konce. Shání peníze, hlídá jejich utrácení, jezdí na natáčení, jedná s partnery. Obecně můžu říct, že časosběrné natáčení je produkčně vždy velkou výzvou,“ vysvětlila dcera mezinárodně uznávané dokumentaristky Heleny Třeštíkové. „S režisérkou Hankou se mi spolupracovalo dobře,“ netajila radost.

Na první profesionální snímek Hanky Ludvíkové Muchové reagují diváci i odborníci vesměs pozitivně. „Tento časosběrný film, který sledoval životy tří mladých lidí po odchodu z dětského domova do samostatného života, velmi dobře ukázal tvrdou realitu, problémy, nedostatky, ale i radosti – byť i malé, se kterými se potýká většina těchto mladých lidí. Za nás asi můžu říct, že to v nás zanechalo velmi smíšené pocity, místy až zlost na to, jak to celé funguje. Tento film hodnotíme jako jeden z nejpovedenějších dokumentů na toto téma,“ reagovalo například občanské sdružení Janus na Facebooku. „Z atraktivního tématu trochu náhodou začal vznikat dokument, který poměrně přehledně mapuje složitý výstup dětí z dětského domova do dospělého života. Společensky i dramaticky silné dílo, které zabrnká na sociální citění i těch největších nelidů,“ popsal ve své recenzi na MovieZone autor RIMSY.

Děj dokumentu dokazuje, že zařazení mladého člověka z DD do společnosti není jednoduché. Lukáš má problémy uznávat autority a zjišťuje, že uživit se hudbou není tak snadné, jak si myslel. V jednu chvíli dokonce skončí na ulici a žije jako bezdomovec, nevyhne se ani vězení. Na první dojem zodpovědný Jarda nedokáže dostudovat, čímž dostává jeho touha založit a postarat se o velkou rodinu první trhlinu. Simča bojuje sama se sebou a hledá spřízněnou duši, která by jí porozuměla. Vlastně jemu, protože nakonec svůj vnitřní souboj řeší změnou pohlaví – ze Simony se tak oficiálně stal Robbie.

Kdo by rád viděl tento film a nedostal se do kina, nemusí zoufat. V příštím roce se ho pravděpodobně dočkají i televizní diváci. Navíc autoři snímku plánují veřejné besedy s promítáním, takže zájemci o nic nepřijdou.

František Berger

Více informací
na facebookové stránce
Sbohem děcáku
nebo na webovkách produkční
a distribuční filmové společnosti
Artcam Films
www.artcam.cz

TÉMĚŘ CELÉ SVÉ DĚTSTVÍ VYRŮSTALI V ÚSTAVU.

Nemají domov, nemají rodinu, netuší, kde budou bydlet
a jak si budou vydělávat.

Lukáš chce být slavný hip hoper,
Simona plánuje jít na operaci změny pohlaví,
Jarda by chtěl mít velkou rodinu.

Robbie se ke své dívčí minulosti nechce vracet

Hanka Ludvíková Muchová:

Nečekala jsem, že ta cesta bude chvílemi až tak náročná

Hana Ludvíková Muchová má ve svých čtyřiatřiceti letech s děčáky bohatou zkušenost. V DD Ústí nad Labem doučovala angličtinu, magisterská studia na FAMU zakončila dokumentárním filmem „Hranice ghetta“ z prostředí dětských domovů, pomáhala v Centru Sámkovka a spolupracuje rovněž s platformou Vteřina poté.

Po odvysílání premiéry si režisérka filmu Sbohem děčáku našla čas i pro náš časopis a ochotně odpověděla na položené otázky. Co je poselstvím tohoto dokumentu? Jaké krizové situace natáčení přineslo? Dočkáme se pokračování/rozšíření příběhu? Přečtěte si rozhovor

s Hankou, která také prozradila, jestli plánuje pokračování filmu...

Z jakého důvodu jste se rozhodla točit dokument právě o dětech opouštějících dětský domov? A proč jste k tomuto účelu navázala kontakt zrovna se Simonou (nyní Robbiem), Jardou a Lukášem z DD Ústí nad Labem?

Nejdřív jsem se s Jardou, Robbiem (tehdy Simonou) a Lukášem spřátelila, když jsem v dětském domově učila angličtinu. To bude už víc jak deset let. Teprve po nějakém čase mě na FAMU, kde jsem studovala, popostrčili k tomu, abych začala točit o těchto dětech do-

Jarda dokouří cigaretu a jde založit rodinu

kument. Takže nejdřív byly postavy a náš vztah, potom až téma opouštění dětského domova, které se k nim váže.

Co je hlavním cílem dokumentu? Může posloužit ostatním dětem jako „návod“, co je čeká a na co by se měly připravit po odchodu z DD?

Hlavním cílem filmu je zprostředkovat divákům silné příběhy. A kdyby film mohl nějak posloužit také dětem z DD, bylo by to skvělé. Těžko jako návod, spíš by to mohl být dobrý výchozí bod třeba pro diskusi s vychovateli či s ostatními dětmi o budoucnosti, nebo takový odrazový můstek pro přemýšlení sama o sobě. Nečeká mě třeba podobná cesta? S kým se můžu o tom poradit? Můžu si dopředu sehnat nějakou pomoc třeba s bydlením? S postavami z filmu se mohou i ztotožnit, což je mnohem zábavnější forma než třeba nějaká nudná přednáška.

Film měl premiéru v kinech koncem listopadu.

Máte už od diváků zpětnou vazbu, jak se jim snímek líbí a co na něj říkají?

Zpětnou vazbu mám dosud samou pozitivní. Myslím, že se mi ještě nestalo, aby si po skončení filmu někdo z diváků neutíral slzy. Diváky příběhy našich postav velmi zasáhly. Také se mě občas ptají, jestli by třeba nemohli nějak pomoci, udělat něco, aby ta cesta z děcáku do života byla jednodušší.

Předpremiéry se zúčastnili dva ze tří „hlavních hrdinů“ dokumentu. Jak hodnotíte Vaši výslednou práci?

Byl to pro mě určitě zvláštní a silný zážitek, vidět ten svůj životní příběh takhle najednou. Myslím, že byli taky dojatí. A musím velmi ocenit, že přijali tu cestu takovou, jaká byla, aspoň tak mi to řekli. Se všemi pády, nejistotami, hledáním...

Bude se Sbohem děcáku promítat v kinech po celé ČR? A objeví se dokument i na televizních obrazovkách?

Už se promítal v konkrétních městech po republice. Ještě plánujeme promítání s beseda-

Jára si plní jeden ze svých snů

mi v různých koutech republiky; jak pro veřejnost, tak pro odborníky, a nejlépe i pro místní dětské domovy. Stojíme o diskusi. A třeba i následně může přijít nějaká pomoc v této problematice. V televizi by měl film běžet příští rok.

Každý odcházel z DD s jinou představou. Jarda chtěl založit velkou rodinu, Lukáš by rád uspěl jako hiphoper a Simona toužila po změně pohledu. Splnily se všem třem jejich sny?

O Simoně už víte, stal se z ní Robbie. Zbytek bych neměla prozrazovat. Dozvíte se to, když se půjdete podívat na film.

Myslíte si, že se už dokázali postavit na vlastní nohy, nebo stále bojují s tvrdou realitou života?

Říká se, že nejtěžší jsou asi ty první tři roky po odchodu z děčáku, někdy ale ani poté nemusí být úplně vyhráno. Pevně doufám, že to dokážali, každopádně jim moc a moc držím palce.

Zažila jste při natáčení krizi, kdy jste si řekla, že dokument asi nedotočíte? Co bylo nejtěžší?

Natáčení bylo velmi náročné, hlavně po opuštění děčáku. Mnohokrát jsem po nich musela doslova pátrat, hlavně po Lukášovi. Velmi těžké byly také momenty, kdy se mí protagonisté dostali do nějaké náročné životní situace. Nečekala jsem, že ta cesta bude chvílemi až tak náročná. Chtěla jsem jim moc pomoci, ale nevěděla jak. To byly krizové momenty a já si říkala, proč jsem se musela pustit zrovna do této problematiky. Postupně jsem se ale naučila, že každý problém má své řešení; a pro mě konkrétně to znamená, že děti odkážu na odbornou pomoc například sociálních kurátorů.

Chtěla byste se v budoucnu k těmto třem osobám vrátit; ať už jen čistě ze zvědavosti, jak na tom jsou, nebo ve snaze navázat na svoji několikaletou práci?

Doufám, že spolu budeme v kontaktu i nadále. Jako přátelé. Už mi nějak přirostli k srdci. A jestli se ptáte na pokračování filmu, tak na to momentálně neumím odpovědět. Bylo by to zajímavé. Uvidíme...

Lukáš s přítelkyní Janou

Pro Vás osobně je to první časosběrný dokument, který jste natočila. Kdybyste se teď mohla vrátit o pět let zpátky, nerozhodla byste se pro jiný námět? Přece jen, spolupráce s děvčaty a chlapci z děcáků nemusí být pro začínající dokumentaristku příjemná a snadná.

Tak takhle nad tím vůbec nepřemýšlím a nikdy jsem nepřemýšlela. Vůbec to nebylo tak, že bych si jednoho dne řekla: „Tak, a teď budu dokumentaristka a rovnou udělám časosběr.“ Ten nápad vznikl velmi pomalu, postupně. A hlavně se odvíjel od Járy, Simony/Robbieho a Lukáše. A když se na to dívám zpětně, tak jsem za tu naši zkušenost velmi vděčná.

Inspirovala Vás, popřípadě pomáhala Vám při práci na snímku Sbohem děcáku jedna z nejznámějších českých dokumentaristek Helena Třeštíková, jejíž dcera Hanka měla na starost produkci filmu?

Inspirací byla zejména metodou sbírání materiálu v čase. A na konci, když jsme měli hotový hrubý střih, se Helena Třeštíková přišla podívat

do střižny. Sestřih se jí líbil. Moc si toho vážím!

Dokončení filmu, předpremiéra, rozhovory pro média... Máte za sebou hektické období. Měla jste vůbec čas třeba na nákup dárků?

Hektické období kolem premiéry a uvedení filmu mi naopak dodávalo energii. A příchod Vánoc nevnímám jako povel ke splašenému nákupu dárků. Čím dál méně vnímám materiální dary jako něco obecně důležitého pro život.

Kdybyste chtěla něco sdělit dětem z DD, máte příležitost.

Přeji vám hodně sil! Víím, že tu sílu máte, nebo ji v sobě teprve objevíte. Jste skvělé bytosti. Ať na své cestě životem potkáváte samé dobré anděly a všechny události, které vás potkají, dokážete proměnit ve zkušenost, která vás posune dál.

Děkuji za Váš čas, Hanko. Za celou redakci Zámečku Vám přeji krásné svátky a spoustu osobních i pracovních úspěchů.

František Berger

Na předpremiéře. Z filmu měli hlavní protagonisté radost

Nadační fond Veroniky Kašákové: PROMĚNY S VERONIKOU

Na facebookových stránkách Nadačního Fondu Veroniky Kašákové a také na webu NOVA Plus můžete najít 13 úžasných proměn kluků a (převážně) holek z dětských domovů. S každým týdnem budou proměny přibývat. Sami se podívejte, jaké úžasné proměny se za přítomnosti profesionálních kadeřníků, vizážistek, stylistů můžou stát!

Velice děkujeme všem, kteří podporují projekt Proměny s Veronikou:

Oriflame, Václav Pražák HAIR Design, Hair studio Honza Kořínek, Petra Šestáková - kurzy líčení, H&M, Rafael Studio, Profimovie.com.

SILVA (DD Budišov)

Studuje sociální činnost a žije v DD Budišov. Vyrůstala zde spolu se svými čtyřmi sestrami, které už odešly. V domově už je 14 let. Do domova se dostala potom, co její matka utekla do Londýna, aby unikla trestu. Poté zažila týrání, kdy byla umístěna spolu se sestrami u své tety. I přes nepřízeň osudu studuje obor sociální činnosti. Protože ty, kterým bylo nejvíce ublíženo, mohou nejlépe a nejvíce léčit. Přejeme už jen šťastné dny prosvícené sluncem a štěstím.

BARČA (DD Čtyřlístek, Planá)

Barča se do dětského domova se dostala po tom, co její rodiče neměli peníze a neposílali ji do školy. Této krásné a mladé slečně přejeme hodně štěstí ve studiu a v životě.

KARIN (DD Unhošť)

Karin se do dětského domova dostala na vlastní žádost před třemi lety po neshodách s názory rozvedených rodičů, nejdříve s otcem a poté s matkou. Největší odměnou pro nás byl nakonec úsměv spokojené a šťastné Karin na rtech.

PAVLÍNKA (DD Kroměříž)

Pavlínka skončila v dětském domově po smrti tatínka. Pavlínka studuje obor kuchař-číšník a na proměnu se velice těšila.

MARTINKA (DD Tišnov)

Martinka se ze začátku proměny bála a nevěděla, co očekávat. V dětském domově je teprve rok z důvodu pokusu o sebevraždu její maminky. Martinka má velice krásný a slušivý styl, který jsme jen zvýraznili, a nakonec vše skvěle dopadlo a Martinka se už jen usmívala.

ISABELA (DD Horní a Dolní Čermná)

Celý život žije Isabela v dětském domově. To nejdůležitější je sebeláska a sebevědomí, které děti v dětských domovech učíme.

ALENKA (DD Plumlov)

Alenka byla rok před 18. narozeninami vrácena z pěstounské péče a již podruhé byla umístěna do dětského domova. Stále studuje, aby mohla jednou pomáhat v domově seniorů starým lidem, případně i dětem.

SPRÁVNÁ PĚTKA:

Táborová základna Myšinec se proměnila v detektivní kancelář Záhady, s.r.o.

Po táboře, kdy jsme se v létě ocitli v Lize mistrů, se náš Myšinec se proměnil v Detektivní Scoobyho kancelář. Vlastně jsme na naší základně Myšinec nebyli už mnoho let. Buď se objevíme v jiném fantasy světě, v jiné zemi nebo v jiném čase. Tentokrát se o pořádný malér postaral Scooby. Na Myšinci při své nešikovnosti vypustil z truhly strašidla. S detektivy jsme museli strašidla vystopovat, najít a zamknout zpátky. Ale jednoduché to úplně nebylo, koukejte!.

Lukáš Kotlár

foto: Flík, Natka a Lukáš

Celou záhadu jsme s detektivy důkladně zapsali a rozdali si úkoly

Pořádně zamířit a 3... 2... 1... Na strašidla jsme nestříleli, nebojte

Řezání dřeva už klukům i holčám ze Správné pětky nedělá problém

...zato pašování orgánů do doktorovy laboratoře bylo o něco složitější

K pití čerstvá krev... Na zdraví!

Strašidelné dýně, svíčky... kdo by se pak po táboře nebál jen tak chodit sám

Kluci z Liptálu v akci v myšinecké kuchyni...

...aneb kam se hrabe Láďa Hruška. Jde jim to už skvěle!

Upíři, příšery, mrtvoly, krvavý doktor, kostlivci, čarodějnice, krvavý kněz... Dorazili úplně všichni!

Strašidla jsme vystopovali... tak teď už s nimi zpátky tam, kam patří

Myšinecká halloweenská parta Správné pětky. Kluci a holky z DD Příbor, DD Fulnek, DD Čeladná, DD Liptál a DDŠ Býchory s námi na Myšinci stráví i Vánoce a mají se na co těšit... Kdo ví, třeba se Myšince plného záhad jen tak hnedka nezbaví

Ze života OPEN GATE

AKTUALITY ZE ŽIVOTA NA KOLEJÍCH

Už od začátku roku je na Open Gate živo. Pořádají se nejen různá tématická odpoledne pro kolejní studenty, ale také mnoho exkurzí pro celé třídy nebo zájmové kroužky. Studenti nesčetněkrát navštívili jak Prahu (přednášky či workshopy v nejrůznějších galeriích a institutech), tak i okolí našeho hlavního města (Kunratice, Strančice nebo Benešov, obvykle za účelem účasti na jedné z mnoha sportovních soutěží), Spoustu akcí již proběhlo a vy se nyní můžete podívat na jejich stručné shrnutí a fotogalerii.

Studenti španělštiny z kvarty a sexty se dozvěděli více o španělské kultuře na výletě na Festival de Flamenco 2017.

Začátkem října 2017 se konal 28. ročník "Běh okolo Džbánu" v přírodní rezervaci Divoká Šárka na Praze 6. Tohoto tradičního přespolního běhu se zúčastnil i tým běžců z naší školy.

V babickém lese se v polovině října uskutečnil již třetí ročník populární vědomostní skupinové hry Da Vinci Challenge.

Ne toast, ale opravdická topinka z našeho chleba. To bylo tématem dalšího „deje“ na kolejích – jednoho z mnoha tématických odpolední. Už proběhl Sushi day, Polévka day, Palačinka day a další.

Na Open Gate se na konci října slavil známý americký svátek Halloween. Studenti si mohli obléct strašidelné kostýmy místo obvyklé uniformy, odpoledne se vydlabávaly dýně a večer se konala děsivá diskotéka.

V půlce listopadu podnikl OG Latin Club dlouho avizovanou exkurzi do Strahovského kláštera. Zdejší latinská knihovna se vedle známější klementinské počítá mezi největší v ČR.

Jak můžete vidět, na Open Gate se toho děje mnoho. Organizace všech těchto akcí je velice důležitá jak pro nás, studenty, tak i pro učitelský a výchovatelský sbor – na akcích se totiž setkáváme mimo třídy a lavice a je možné se více seznámit a poznat. Výbornou zprávou je, že před sebou máme několik dalších měsíců

ců školy, které budou jistě naplněny dalšími zajímavými akcemi a výlety pro studenty. Já osobně se moc těším na plánované návštěvy divadel a výstav. Díky vedení školy, učitelům i vychovatelům!

Jiřka Porubová, studentka sexty
(DD Valašské Meziříčí)

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Den otevřených dveří na OPEN GATE

Přijďte se podívat, jak to chodí na osmiletém gymnáziu a ZŠ Open Gate v Babicích u Prahy

NEJBLIŽŠÍ PŘÍLEŽITOST:

ČTVRTEK 18. 1. 2018

12.30 Otevření areálu školy Open Gate

Rádi přivítáme děti, rodiče a prostě všechny, kteří se k nám chtějí podívat.

13.00 Představení školy a stipendií

První informace se dozvíte ve školním divadle.

14.30 Prohlídka areálu, učeben a kolejí

Prohlédnete si moderní učebny a podíváte se přímo do probíhající hodiny. Nahlédnete do kolejního života, knihovny a dalších budov. Oficiální část prohlídky končí v 16.00

Stipendium od Nadace The Kellner Family Foundation

Příspěvek na úhradu školného dlouhodobě získává zhruba polovina studentů.

Od roku 2005 na gymnáziu Open Gate studovalo nebo dosud studuje díky sociálním stipendiím:

- 136 studentů z neúplných rodin;
- 125 studentů z tzv. sociálně slabých rodin;
- 27 studentů z dětských domovů;
- 17 studentů z pěstounských rodin;
- 3 studenti z FOD (Klokánku).

Které děti mohou získat příspěvek?

Sociální stipendium mohou získat studijně nadané děti, které jsou nyní v 5. třídě základní školy, zažádají o stipendium a úspěšně absolvují přijímací zkoušky do primy gymnázia Open Gate. Také je možné přestoupit v průběhu školního roku do vyšších ročníků z jiné střední školy nebo z druhého stupně základní školy (pokud je volné místo v ročníku).

Na Open Gate studují děti z dětských domovů, z pěstounských či neúplných rodin nebo úplných rodin s nízkými příjmy společně s těmi, kterým studium platí rodiče. A rozdíl mezi nimi téměř nepoznáte. Zásadní podmínkou ke studiu je totiž píle a nadání – přijímací zkoušky skládají všichni stejné.

Jak poznáme studijně nadané děti?

Studijně nadané nejsou jen děti se samými jedničkami. Někdy mají naopak horší známky nebo třeba „zlobí“. Naše přijímací testy zkoumají předpoklady ke studiu. Podmínkou přijetí není ani znalost cizího jazyka...

www.opengate.cz

**dostupná
kvalitní
motivující
přátelská**

Open Gate
Gymnázium a základní škola

Dny otevřených dveří
23. listopadu 2017
18. ledna 2018

#Všestranný rozvoj

Kvalitní vzdělání dostupné pro motivované žáky a studenty.

- Dejte nám vědět o své motivaci a talentu!
- opengate.cz

#Stipendium

Velkorysý stipendijní program Nadace The Kellner Family Foundation pro studenty osmiletého gymnázia ze sociálně potřebného prostředí.

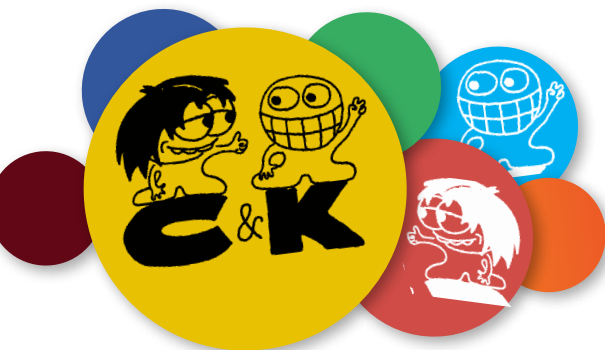
- kellnerfoundation.cz/opengate
- 224 174 462

The Kellner
Family
Foundation

Open
Gate
School

NENÍ LOS jako los

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Blížence,

tentokrát jsem se vyprdl na hvězdy a chtěl jsem ti zjistit horoskop z kouzelného zrcadla. To mi ale pořád dokola říkalo, že nejkrásnější na světě je Helmut a z toho plyne, že prožiješ překrásné vánoční svátky!

Rybo,

sežeň si šupinu z kapra a celou zimu ji nos v zadní kapse od kalhot, přinese ti bohatství!

Býku,

hvězdy ti vzkazují, že až půjdeš sáňkovat nebo bruslit, obleč si pod kalhoty plavky. Jestli si myslíš, že je to nějaká blbost, tak věř, že hvězdy ví, co ti radí, a i když smysl jejich myšlenek nám smrtelníkům někdy uniká, není radno je ignorovat!

Štíře,

o Vánocích nic nedělej. Nic neřeš, nad ničím nepřemýšlej, nepracuj ani se neuč. Jenom se flákej a lenoš. A jestli to porušíš, čeká tě 100 dnů smůly!

Lve,

čekají tě nejšílenější Vánoce v životě. Jdi do všeho, ničeho se neboj, vesmír pohlídná, abys to všechno ustál.

Vodnáři,

hodně lidí společně há na to, že právě díky tobě budou letošní Vánoce skvělé. Nezklamej je, máš na to!

Raku,

o Vánocích se ozvi tomu, kdo ti byl kdysi hodně blízký, ale už jste spolu dlouho nemluvili, udělá vám to oběma radost.

Berane,

hvězdy mi prozradily, že se kvůli něčemu trápíš, tak to koukej honem vyřešit, vřdyť se blíží Vánoce!

Střelče,

podle postavení Saturnu a Jupitera je jasné, že tě o Vánocích čeká obrovský trapas, na který do konce života nezapomeš.

Váho,

o Vánocích prožiješ nádherný milostný román se smutným koncem. Ale možná se hvězdy spletly a možná záleží na tobě, jak to celé dopadne, držím palce.

Panno,

tvůj vánoční horoskop bude až příští rok.

Strom splněných přání

Ježíšek ještě lítá po obchodácích a sonduje slevy na netu, jeho pomocníci už ale balí stovky dárků, aby se k vám dostaly včas. Ne, není to fotka z kanceláře na Severním pólu. Tam totiž sídlí Santa Claus, tak doufejme, že jste svoje přání neposlali jemu (prý nerozumí česky). Tahle fotka vznikla v Kroměříži. Do projektu Strom splněných přání se letos zapojilo pětatřicet dětských domovů, díky čemuž se na dárek může těšit přes 1 100 dětí. Děkujeme!!!

Helmutova básnička pro Mařku i Tonička

Venku hvízdá meluzína,
na pánvi se kapr smaží,
děda dones džbáněk vína,
salát voní ze zápraží.

Nad krajinou už se smráká,
všichni na Ježíška čekaj,
ten se ale kdesi fláká,
už hned ráno zmizel někam.

Ježíška celý svět shání,
každý dům i domeček,
on přitom už od svítání,
čte si nový Zámeček.

Začetl se do těch stránek,
až zapomněl dárky rozdat,
naštěstí ho našel vánek
a poslal ho všechno dohnat.

Helmut

Přemýšlel jsem, co je nejdůležitější, abychom Vánoce prožili spokojeně a v pohodě. Jsou to dárky? Určitě dokáží udělat radost a Vánoce parádně zpříjemnit. Nebo je nejdůležitější, abychom Vánoce prožili v kruhu svých blízkých? To je určitě taky hodně zásadní. Pro někoho je nejdůležitější, aby o Vánocích bylo hodně sněhu a dalo se venku řádit na bobech nebo lyžovat, jiný prožije spokojené Vánoce, když je hodně jídla a pití...

Podle mě to úplně nejdůležitější ale není ani jedno z toho, co jsem vyjmenoval. To nejdůležitější jsme každý z nás. Pokud dokážeme prožít krásné Vánoce sami se sebou, pak teprve to všechno ostatní bude fungovat. Když najdeme rovnováhu ve své hlavě, chcete-li v duši, a naučíme se být šťastní, budou takové i naše Vánoce.

Přeji vám, abyste každý z vás našli v sobě klid, smíření, radost a život. Abyste během adventních dnů měli ze sebe dobrý pocit, který přenesete na všechny okolo. Budou vás za to milovat.

Ondřej Helmut Polák

Vánoce tady budou už za pár dní.

Kluci a holky ze Správné pětky si je užijí zase na Mýsinci, vy ostatní doma nebo v domovech, jak to na koho vyjde.

Říká se, že Vánoce jsou nejsmutnější svátky v děcáku. Asi to tak je, ale záleží na každém, jak je prožije. Ježíšek myslí na každého, ať jste kde jste. A vy můžete myslet na koho chcete.

Tak si Štědrý den užijte, něco nafotťe, napište a pošlete do příštího čísla.

redakce

Příbor? Mně stačí malé ruce a velký hlad

Nový mazal do postele. Snad se k němu vlezu i já

Ve dne si budu hrát s míčem, v noci s králíčkem

Uf, že mi ten Ježíšek přinesl dárky na tři roky dopředu?

Snad tyhle bubliny doletí až k Ježíškovi